

APOSTOL BEZGREŠNE

LIST ČLANOVA VOJSKE BEZGREŠNE ISSN 1845-0253 Prosinac 2020.

BLAGOSLOV KIPA BEZGREŠNE

APOSTOL BEZGREŠNE
List članova Vojske Bezgrešne

PROSINAC 2020.

NAKLADNIK:

Hrvatska Provincija sv. Jeronima
franjevaca konventualaca,
Zagreb, Sveti Duh 31

GLAVNI UREDNIK:

Zdravko Tuba

ODGOVARA:

Zdravko Tuba

**ADRESA UREDNIŠTVA
I UPRAVE:**

**NACIONALNI CENTAR
VOJSKE BEZGREŠNE**
Sveti Duh 31,
10000 Zagreb, Hrvatska
vojska.bezgresne@gmail.com
www.vojska-bezgresne.com

OIB:

18296769369

CIJENA:

Časopis se dijeli besplatno

**BROJ I NAZIV
ŽIRO-RACUNA:**

Oni koji žele pomoći
apostolat Bezgrešne,
prilog mogu uplatiti:
IBAN:
HR2723600001101734905

**GRAFIČKA PRIPREMA
I DIZAJN:**

Veritas - Glasnik
sv. Antuna Padovanskoga
Sveti Duh 33,
10000 Zagreb, Hrvatska
(01) 3777-127
www.veritas.hr

GRAFIČKO OBLIKOVANJE:

Ivica Beljan

TISAK:

"Denona d.o.o.",
Zagreb, Getaldićeva 1

ISSN: 1845-0253

SADRŽAJ

ZDRAVKO TUBA:
UVODNIK 3

NIJE UMRO, DAO JE ŽIVOT! 5

O. MILJENKO HONTIĆ:
BEZGREŠNA U OTVORENOSTI SRCA
I IŠČEKIVANJU BOGA 8

O. MILAN GELO:
VAŽNOST NUTARNE ŠUTNJE I PRIBRANOSTI 10

PROSLAVA VELIKE GOSPE
I BLAGOSLOV KIPA BEZGREŠNE 12

BEZGREŠNA
MAJKA OBITELJI 3PLUS 14

LJUBICA KOSIĆ:
KAKO SAM USPJELA OSTATI BUĐNA 18

ČLANOVI VOJSKE BEZGREŠNE
HODOČASTILI "OD SVETIŠTA DO SVETIŠTA" 20

O. ZDRAVKO TUBA:
MARIJA FEST MOLVE 2020. 21

VRT BEZGREŠNE 22

ANAMARIJA HONTIĆ, ENA HALAČEK,
LEA VRŠIĆ I SOFIJA PAŠA:
DUHOVNO-REKREATIVNI KAMP NA CRESU 24

RUŽICA MADUNA:
PROSLAVA VELIKE GOSPE
I KOLBEOVA BLAGDANA – SIBENIK 25

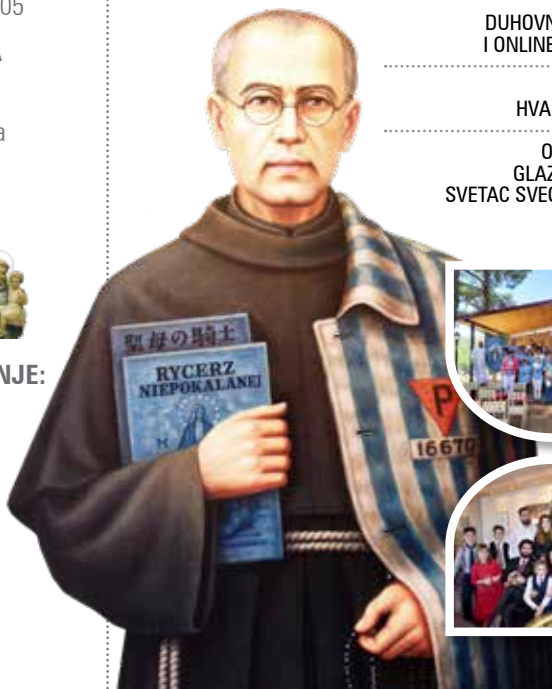
LIDIJA MARTINKOVIĆ:
BLAGDAN GOSPE OD
ČUDOTVORNE MEDALJICE U VINKOVcima 26

SUZANA VALIĆ:
MOJE SVJEDOČANSTVO POSVEČENO BLAŽENOJ
DJEVICI MARIJI ZA SVE PRIMLJENE MILOSTI 27

KRISTINA JOŽIĆ:
DUHOVNO DUHOVITE VEČERI
I ONLINE DUHOVNA OBNOVA 30

BRANKICA MEHKEK:
HVALA NEBESKA MAJKO 31

O. VLADIMIR VIDOVIĆ:
GLAZBA IZ HIT MJUZIKLA
SVETAC SVEGA SVIJETA NA CD-U 32

UVODNIK

Predragi čitatelji, novi broj *Apostola Bezgrešne* u našim je rukama. Što se krije između prve i posljednje stranice časopisa? Susret Marije i arkandela, trenutak Saveza Boga i čovjeka, početak novoga i boljeg svijeta uvodi nas u povijest koja je nova, ispunjena čovjekovom spašenošću, darovanom Božjom blizinom, darom Sina koji govori: **NE BOJTE SE!**

U novoj ćemo godini s posebnom radošću proslaviti rođenje za nebo dragog nam sv. Maksimilijana M. Kolbea čije se 80. godišnjice smrti spominjemo. Da, rođen je za vječnost čovjek koji je životni hod započeo 8. siječnja 1894. godine, a u vječnost se preselio 14. kolovoza 1941. godine.

Kao u vremenu sv. Maksimilijana i mi smo u našoj svakodnevici svjedoci burnih i nesigurnih vremena. Za dječezanski časopis *Notre Eglise mons. Marc Aillet*, biskup Bayonnea je napisao:

Proživljavamo izuzetnu situaciju koja nas i dalje zaokuplja. Nesumnjivo prolazimo kroz zdravstvenu krizu koja je bez presedana, ne toliko u pogledu razmjera epidemije koliko upravljanja i utjecaja na živote ljudi. Strah koji je zavladao mnogima održava se uznemirujućim i alarmantističkim diskursom javnih vlasti, kojeg neprestano prenose većina glavnih medija. Rezultat je to da je sve teže reflektirati; evidentan je nedostatak perspektive u odnosu na događaje, gotovo uopćen pristanak građana na gubitak sloboda koje su unatoč tome temeljne. Strah nije dobar savjetnik: dovodi do nepromišljenih stavova, postavlja ljude jedne protiv drugih, stvara klimu napetosti, pa čak i nasilja. Mogli bismo biti na rubu eksplozije.

KOLBEOVI CITATI

"A sada povjerljivo: Najvažnija stvar u Niepokalanóvu je da se svi koji u njemu rade iskreno i potpuno posvete Bezgrešnoj."

(SK312)

Sv. Maksimilijan M. Kolbe usmjevara svoj pogled prema Gospodinu i Bezgrešnoj i daje nam odgovor: Naši suvremenici, prekomjerno zaokupljeni materijalnim problemima, zaboravljaju na molitvu. Od jutra do večeri opsjeda ih isključivo žudnja za stjecanjem, na kopnu ili moru, u tvornici ili lokalima. Molitva je izraz ljepote duše. Ljudsko tijelo potječe iz praha i po smrti će se u prah vratiti. Čak se i sve ljudske djelatnosti vraćaju majci zemlji. Jedino u trenutku molitve čovjek uzdiže srce prema raj i ulazi u razgovor sa Stvoriteljem svemira, s Primarnim uzročnikom svega, s Bogom.

Svaka se dobra majka veseli kada dijete od nje nešto traži. Izraz je to djetetova povjerenja u dobrotu majke. Na isti način Bog s radošću prima povjerenje što Mu ga očitujemo u molitvi. Ta molitva ne mora uvijek imati isti, unaprijed zadani oblik. Bitnost leži u molbama, zahvali i klanjanju usmjerenima Gospodinu. Onaj tko ne moli ne može lako shvatiti duh molitve. Štoviše, on ne može shvatiti radost koju molitva donosi duši i snagu što je molitva unosi u svakodnevni život (SK 1108a).

U jubilarnoj smo godini, slavimo rođenje za nebo, slavimo život koji vječno živimo, svečani je to trenutak kojega se ne trebamo bojati iako u vječni život ulazimo kroz patnju i trpljenje, kao i u ovozemaljski život. Znamo da samo patnja, poteškoće i naponi radaju kvalitetu, postojanost, ono što je dobro... sve drugo su samo prolazni i vremeniti trenuci prividne sreće i lagodna života.

U ovom vremenu koje nam je darovano utecimo se molitvom u zagovor Bezgrešne i s vjerom promatrajmo hrabro svjedočanstvo života sv. Maksimilijana M. Kolbea. Ne bojte se!

o. Zdravko Tuba,
nacionalni asistent
Vojske Bezgrešne
i urednik *Apostola Bezgrešne*

NIJE UMRO, DAO JE ŽIVOT!

80. OBLJETNICA MUČENIŠTVA SV. MAKSIMILIJANA M. KOLBEA

14. 8. 1941. – 14. 8. 2021.

U ovoj 2021. godini spominjemo se mučeništva sv. Maksimilijana M. Kolbea, darovana života iz ljubavi za Čovjeka u čovjeku po kojem je dobio dar vječnosti. Dar za dar! Život za život! Godina njegova mučeništva bila je neobična po situaciji koja je zavládala svijetom, nesigurnosti i strahom koji je obuzeo ljudski rod. Godina 2021. u

kojoj se spominjemo 80. godišnjice od mučeništva sv. Maksimilijana M. Kolbea ispunjena je gotovo istim ozračjem u kojem je čovjek pozvan živjeti život na način darivanja života za blišnjega, možda ne mučeništvom, ali svakako darom razumijevanja, podrške, blizine... Zajedničko je ovim godinama mnogo toga negativnoga, ali

negativno ne pobjeđuje, obje godine obasjava svjetlo života i primjer darovanosti života za drugoga, za blišnjega. Neka nas sv. Maksimilijan zagovara, neka nam izmoli hrabrost u predanju i jasnoću u opredijeljenosti za Život i njegove vrednote. Prisjetimo se vrijednosti dara po zapisanom svjedočanstvu:

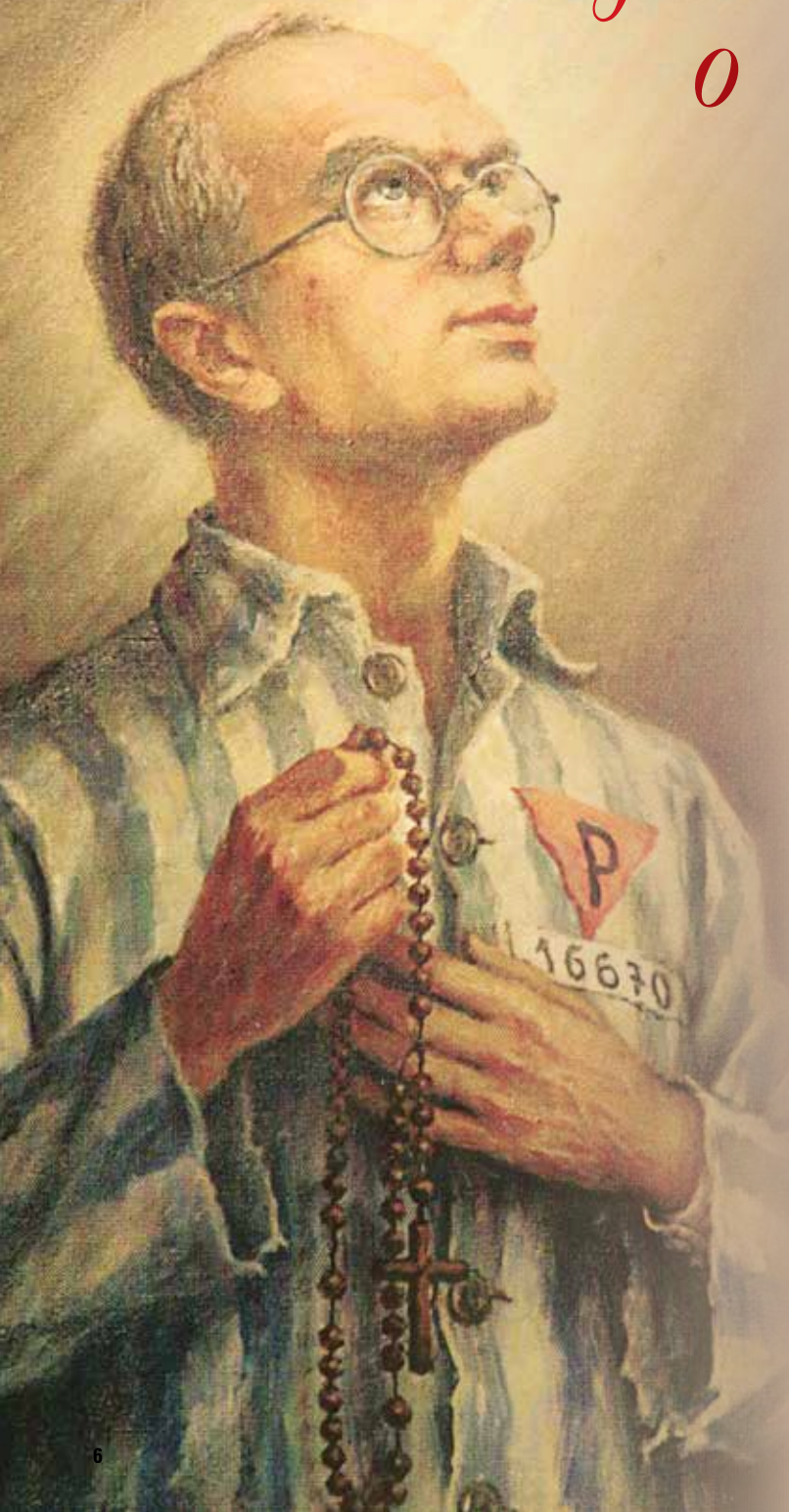
Svjedočanstvo o Kolbeu

**IZ KNJIGE MAKSIMILIJAN
KOLBE, SVETAC IZ AUŠVICA,
SVJEDOČANSTVA ONIH
KOJI SU GA POZNAVALI**

"Koliko je velika, neizmjerena i čudesna bila njegova humanost! Bio je tako dobar! Ljubio je Boga više od sebe samoga. Kakav apostol! Ne mogu reći da sam, kao svećenik, ostavio isti dojam. Bojao sam se trpljenja, te je moja želja za životom bila toliko jaka da sam uvijek tražio načina kako se prehraniti.

Jednoga dana, dok smo šetali i razgovarali, primio sam oca Maksimilijana pod ruku. Odjednom sam osjetio kako mi u jaknu gura komadić kruha. 'Ali, oče, zar ga vi ne želite?' – rekao sam prijetvorno, jer sam očajnički želio smjesta pojesti taj kruh. 'Uzmi ga', odgovorio mi je. 'Mlad si, i više ti treba negoli meni.' 'Ali, oče, zar zaista niste gladni?' – izustio sam. 'Nisam gladan' – razuvjerio me. 'Evo, uzmi'. I žudno sam ga pojeo. Bio je to za mene uistinu 'panis vitae', kruh života. Sjećam se kako mi je jednom prigodom dao čak i svoju juhu.

Iako je, poput ostalih zatvorenika, nosio prijavu i poderanu odje-

ću, sa zdjelicom koja je visjela s jedne strane o pojasu, te je poput ostalih nalikovao na kostur, u njemu je na neki način sve to bilo dokinuto dojmljivošću njegova duhovnog držanja i svetošću koja je isijavala iz njegove osobe. Nikada se nije dogodilo da bih bio uz njega, a da nisam osjetio neizmjernu dobrotu i mir koji bi obuzimali moju dušu. Bilo mi je milo gledati u njegove oči, tako lijepe i usadne, koje su imale takvu boju i takvu blagost.

Na neki mi je način koncentracijski logor koristio. U mojim molitvama doista nije bilo nikakve navade: bile su intenzivne, pune tjeskobe i najdublje vjere te popraćene suzama. Tako sam molio u Auschwitzu. Kada sam došao u doticaj s o. Kolbeom, pobunio sam se Gospodinu, rekavši: 'Zašto? Zašto? Kako možeš sve to dopuštati?' U to je vrijeme otac Maksimilijan još imao ožiljke od udaraca, ali se nikada nije tužio. On mi je pomogao prodrijeti u smisao patnje.

Sjećam se jednoga dana kada sam ga susreo na zboru. Zamolio sam ga neka me ispovijedi. Za mene je bila velika stvar ispovijediti svoje grijeh e i poteškoće jednome svecu te primiti odrešenje s njegovih usana. Moja je ispovijed završila, a on je rekao: 'Sada želim da ti ispovijediš mene', te sam ga ja saslušao. Danas zahvaljujem Gospodinu za tu milost, te što mi je on prenio djelić svog neizmjernog duha.

Mogu reći da otac Maksimilijan ne bi postojao bez svoje ljubavi prema Isusovoj Majci. No, ta je nje-

gova ljubav bila uzvišena, teološka, sveobuhvatna. Da bi se to shvatilo, potrebno je imati dušu djeteta. U tom istinskom paklu velike patnje i okrutnosti, sotonskog ponižavanja, psovki i bijede grijeha, za me je on bio poput sjajne svjetiljke koja je zračila Bogom i ljepotom.

Jedne smo nedjelje razgovarali. Upitao sam ga: 'Hoćemo li ikada otići odavde? Hoćemo li biti slobodni?' 'Ti ćeš biti slobodan', uvjerrljivo mi je odgovorio. Potom je dodao: 'Svi mi imamo poslanje što ga moramo izvršiti, svi mi koji trpimo u ovome logoru. Ti ćeš izaći, ali ja ne, jer ja imam poslanje: Bezgrešna ima jedan zadatak što ga valja izvršiti...' Kao i uvijek, govorio je uvjerrljivo i mirno. Tko je bio otac Kolbe? To će zauvijek ostati veliko Božje otajstvo.

Prošla su već dva tjedna. Uznici su umirali jedan za drugim te su preostala svega četvorica, među kojima i otac Kolbe, još uvijek prisvijesti. SS je odlučio kako sve to predugo traje... Jednoga su dana

poslali njemačkog zločinca Bocka da uznicima da smrtonosnu injekciju. Nakon što je otrov unesen u venu lijeve ruke, mogla se pratiti otekline koja je išla od ruke prema grudima, povećavajući se sve više kako se približavala srcu. Kada je do njega stigla, žrtva bi mrtva padala na pod. Između davanja injek-

cije i smrti prošlo bi možda malo više od deset sekundi. Kada je Bock stigao tamo, morao sam ga otpratiti u ćeliju. Vidio sam o. Kolbea, u molitvi, kako je sam ubojici prinio ruku. Nisam to mogao podnijeti. Ispričavši se da imam posla, otišao sam. No, čim su SS-ovci i krvnik otišli, vratio sam se. Ostala trupa, naga i prljava, bila su protegnuta na podu, lič a koja su odražavala znakove trpljenja. Otac Kolbe je sjedio, uspravan, naslonjen na zid. Njegovo tijelo nije bilo prljavo poput ostalih, već čisto i sjajno. Glava je bila blago nagnuta na jednu stranu. Njegove su oči bile otvorene. Lice mu je bilo čisto i radosno, sjajno. Svatko bi primijetio i opazio kako je riječ o svecu."

BEZGREŠNA U OTVORENOSTI SRCA I IŠČEKIVANJU BOGA

Piše: o. Miljenko Hontić

U predbožićno vrijeme, Crkva nam daje priliku da iznova živimo pripremu i sam blagdan rođenja Isusa Krista, našega Spasitelja. To je uvijek prilika da si posvijestimo Božju ljubav, predočimo koliko smo Bogu važni i koliko onda naš život dobiva po tome onaj pravi smisao, puninu i pravu radost. Prilika je to da ponovno obnovimo svoj odnos s Gospodinom i promotrimo koliko naš stil života doista odražava tu našu pripadnost Gospodinu i usmjerenost na Njega. Uz to iščekivanje redovito ide i primjerena duhovna priprema kroz koju nas vodi prigodna Božja riječ izabrana za to vrijeme. Sve nam to pomaže da postanemo odgovorniji u ovom našem društvu u kojem živimo, a kao takvi otvarajući se Božjoj riječi, postajemo graditelji onih pozitivnih, Božjih, neprolaznih vrednota.

Ne treba puno tražiti da bi shvatili kako nam je najizvrsniji primjer takve svijesti i suradnje s Gospodinom, darovan u našoj nebeskoj Majci, Bezgrešnoj Djevici Mariji.

Ponajprije, možemo reći, Bezgrešna Djevica bila je žena otvorena srca za Boga. Od samih početaka svojega života bila je posve usredotočena na Njegovu prisutnost. Znamo da je to prije svega

bio milosni dar Trojedinog Boga nama ljudima, tj. da pripremi Onu, koja će roditi Spasitelja te po Njoj u ovaj svijet uđe Utjelovljena Riječ Božja. Ne treba podcijeniti ni otvorenost Marijinih roditelja, Joakima i Ane, Božjoj riječi i samom Božjem promislu. U samo takvu obitelj mogla se, u svu njihovu svesrdnu brižnost, pažnju i nadasve otvorenost, spusti Božja milost te izgradi sveto ozračje. Oni su malo po malo stvarali i gradili to duhovno gnijezdo u kojem se doista mogla roditi Bezgrešna Djevica.

Eto nam dragocjena poticaja, a i poziva, posebno današnjim roditeljima u njihovu odgajanje djece. Iz Marijina primjera vidimo koliko je važno od malih nogu odgajati djecu da budu otvorena Božjoj riječi. Često smo svjedoci što se sve događa u našim obiteljima. Nažalost, mnogi roditelji kako bi si osigurali malo mira od svoje djece stavljaju ih pred televizore s pripremljenim crtićima koji su često ispunjeni nasiljem i zadojeni utilitarističkom i egoističnom ideologijom. Ili, čim djeca porastu, stave im u ruke mobilne telefone ili "tablet" da se "zabave", a oni se onda zabavljaju sve do granica prave ovisnosti, tako da na kraju nemaju snage

ni za što plemenito, a posljedica svega je da ne znaju ni normalno komunicirati.

Doista ne bi trebali nikada smetnuti s uma koliko god je važno da se dijete razvija fizički i psihički, isto se tako treba razvijati i duhovno. Doista, može biti vrlo pogub-

no, ako se ta duhovna dimenzija zanemari. Zato je važno da dijete zajedno s roditeljima produbljuje svoja duhovna iskustva, inače će duhovno zakržljati, što je na žalost čest slučaj i u našoj "katoličkoj" Hrvatskoj. Iz evanđelja saznajemo koliko je Bezgrešna Djevica bila već kao djevojčica (od 14 - 15 godina) duhovno zrela osoba. Jer doista, samo je takva mogla primiti Božju riječ i izgovoriti svoj sudbonosni: "Evo službenice Gospodnje. Neka mi bude po tvojoj riječi!" Bila je već tada otvorena i spremna potpuno se staviti Bogu na raspolaganje.

Ta otvorenost Božjoj riječi izuzetno je bila važna i u životu svakoga sveca, što nam svjedoče toliki njihovi životopisi. No isto je tako važna i za svakog od nas koji smo također pozvani na svetost. Iskoristimo, stoga, svaki trenutak za otvaranje Božjoj riječi i rast u njoj. Ne bojmo se zastati i iskreno promisliti te uvidjeti kakav je to stil i način života kojim živimo. Osvrnimo se malo na naše ozračje u obiteljima. Kako su nam organizirani naši dani? Organiziramo li ih uopće? Koliko tu ima mjesta za otvorenost Božjoj riječi?! I, što uopće činimo da bismo se doista mogli susresti s njom?!

Nadalje, Bezgrešna Djevica bila je žena iščekivanja. Marija je svu inicijativu u svojem životu prepustila Bogu ili bolje reći, samo Bogu! Evanđelja nam ne govore puno o tome je li prije navještenja imala kakve planove sa svojim životom. Nešto saznajemo iz apokrifā, ali to i nije toliko važno. Evanđelja nam svjedoče da je bila posve usredo-

točena na Božje djelovanje i otvorena za suradnju. Kao da je u svoj život stavljala riječi iz Psalma 85: "Da poslušam što mi to Gospodin govori, Gospodin obećava mir narodu svome, vjernima svojim, onima koji mu se svim srcem vrate." Bezgrešna je osluškiivala i iščekivala Riječ Božju i tako postala spremna da je primi. I kada nije bilo sve jasno, Njezin joj je stav iščekivanja omogućio usredotočenost, pouzdanje, postojanost i vjernost. Onaj koji iščekuje, taj i osluškuje, tko pak osluškuje taj i čuje, a koji čuje taj onda i shvaća i razumije, a to mu pak daje mir, odvažnost i snagu za život.

Eto, to je i nama potrebno baš u ovo naše vrijeme. Ugledajmo se u našu Bezgrešnu Djevicu Mariju, našu Majku. Ona nam poručuje kako je to lijepo rekao jedan duhovni pisac: "Služenje Kristu ne može se razumjeti unaprijed; služimo mu slijedeći ga. On sam nas uvodi u otajstvo Očeva Sluge gdje naša vjernost često predstavlja odvajanje od onoga čemu smo odlučili biti vjerni da bismo bili vjerni onomu koga slijedimo" (usp. Victor Sion, Uzeti Mariju k sebi). Dakle da bismo doista mogli slijediti Krista potrebno Ga je uvijek iznova iščekivati i biti pažljiv na Njegove dolaskе i pozive. Često mi pomislimo da smo naučili kako treba slijediti Gospodina, kako dobro kršćanski živjeti. No slijediti Krista, znači biti uvijek spreman na iznenađenje. Uvijek Ga iščekivati s novim zanosom kako bismo mogli primiti uvijek novu ljubav koju nam On iznova želi darovati.

VAŽNOST NUTARNJE ŠUTNJE I PRIBRANOSTI

Piše: o. Milan Gelo

S MARIJOM PREMA BOŽIĆU

Jedan od središnjih likova adventskoga iščekivanja zasigurno je Marija. Bez Nje nam se čini nemogućim razumjeti ne samo vrijeme adventskoga iščekivanja, nego i glavne poruke kršćanske vjere. Marijin život snažno određuje jedan trenutak. Naime, radi se o trenutku u kojem susreće arkandela Gabrijela. Od toga susreta potpuno se mijenja Njezin život, jer počinje izravno sudjelovati u Božjem planu. Iako su svetopisamski tekstovi vrlo škrti u opisu Marijine svakašnje, što vrijedi i za cijelo razdoblje Isusova života prije početka javnoga djelovanja, moguće je, barem iz onoga što Marija čini, zamisliti Njezin život. Samozatajan i jednostavan život nekada snažnije govori od onih života u kojima se mnoštvom riječi nastoji prikazati stvarnost. Životi u i o kojima se puno ne govori mogu postati vrlo korisni onima koji tragaju za dubljim smislom svojega života. Marijin život posvema jednostavan i sasvim običan, obilježen je itekako neobičnim događajem susreta s anđelom Gabrijelom.

POMOĆU FRESKE DO MARIJE

Među raznim prikazima Marijina života, počevši od Njezina rođenja do smrti (ili Njezina "usnuća"), izabrali smo fresku "Navještenje" poznatoga talijanskoga umjetnika, koji je koristio pseudonim fra Angelico. Freska se, što je zanimljivo, nalazi u hodniku samostana sv. Marka u Firenzi, a ne u nekoj drugoj crkvi u kojoj se nalaze i neka druga njegova djela. Freska je oslikana u drugoj polovici 15. stoljeća. Marija je na fresci prikazana kako sjedi na jednom vrlo jednostavnom stolcu (tumačenje freske je dijelom potkrijepljeno korištenjem umjetničke analize nekih talijanskih stručnjaka: usp. <https://www.analisedellopera.it/annunciazione-san-marco-beato-angelico>). Okrenuta je prema arkandelu Gabrijelu, koji joj donosi određenu poruku. Gabrijel kleči, a Marija sjedi. I arkandeo i Marija imaju aureolu koje označuju njihovu pripadnost Bogu. Oba lika su nagnuta. Očito se nalaze u razgovoru. Likovi su prikazani u savršenom izdanju, kako bi se naglasilo da se radi o nečemu što nadilazi ljudske mogućnosti. Nai-

me, i Gabrijel i Marija imaju sličan položaj ruku. Kada se pogledaju krila arkandela Gabrijela primjećuje se da se radi o nijansama razli-

čitih boja. Krila podsjećaju na perje, i to paunovo perje, koje je u tradiciji slikarstva simboliziralo Božju mudrost, a duga je "simbol Božje prisutnosti među ljudima, a anđeli sa svojim raznobojnim krilima svjedoče obnovljeni savez Boga i čovječanstva" (usp. <https://www.artesvelata.it/annunciazione-beato-angelico/>). Ispod freske, koja se nalazi u hodniku spomenutoga dominikanskog samostana stoji napisano: "VIRGINIS INTACTAE CUM VENERIS ANTE FIGURAM PRETEREUNDO CAVE NE SILEATUR AVE", što u

prijevodu na hrvatski jezik znači: "Kada prolaziš ispred lika Bezgrešne Djevice, pazi da ne zaboraviš izmoliti Zdravo Marijo" (usp. [https://it.cathopedia.org/wiki/Annunciazione_\(Beato_Angelico,_Firenze_1440\)](https://it.cathopedia.org/wiki/Annunciazione_(Beato_Angelico,_Firenze_1440))).

MARIJINA PORUKA

Marija je na fresci prikazana skrušeno i sabrano. Njezino izvanjsko držanje govori o Njezinu unutarnjemu stanju. Na čovjeku se uvijek vidi ono što se nalazi u njegovu

srcu. Naš stav i naše lice otkrivaju našu nutrinu, što se vidi i kod Marije. Ona može raspoznati Božju volju, jer je iznutra otvorena Bogu. Njezina otvorenost je u Njezinoj šutnji, kojom se najbolje iščekuju velike stvari. Nutarnjom šutnjom i pribranošću Marija prihvaća Božju ponudu. Time i nama šalje vrlo jasno poruku: iščekivanju Boga treba prethoditi naša unutarnja tišina i unutarnja pribranost. Boga se može susresti u tišini u kojoj se snažno čuje Njegov glas i u našoj šutnji u kojoj možemo čuti Njegovu riječ.

PROSLAVA VELIKE GOSPE I BLAGOSLOV KIPA BEZGREŠNE TEMELJA DUHOVNO-PASTORALNOG CENTRA "OAZA BEZGREŠNE" - MOLVE

Izvor: www.zupa-molve.com

U ovoj jubilarnoj 550. godini od nastanka čudotvornog kipa Majke Božje Molvarske proslavili smo, 15. kolovoza 2020., svetkovinu Marijina uznesenja na nebo u ovom Marijinu svetištu i župi upravo posvećenom Marijinu uznesenju. Iz bogate propovijedi biskupa Radoša donosimo nekoliko misli o našoj Majci Mariji: "Na ovome mjestu stoji čudesan kip, lik Blažene Djevice Marije koji privlači hodočasnike. Dok gledamo ovaj kip, ovaj lik, mi se želimo zagledati u lik kojega je Bog isklesao, kojega je Bog naslikao, stvorio na svoju sliku, kojega je stavio kao najljepše svoje djelo, kao djelo kojem se možemo diviti, u kojem se možemo diviti Bogu. Kad taj lik gledamo onda gledamo Boga jer to je Njegova slika.

Danas Mariju, draga braćo, u liturgiji slavimo kao Mariju koja je na nebo uznesena i kažemo Velika Gospa. A prije najsvetijega čina u misi u *prefaciji* mi ćemo moliti da je Ona putokaz nade i utjehe put-

ničkom narodu. Vidimo Onu koja je Bogu otvorila svoj život, vrata svoje kuće i kao Onu kojoj Bog kao prvotvara vrata života s Njim. Častimo ju danas kao Onu koja je prva od nas dušom i tijelom uznesena na nebo. Ona je za nas putokaz nade da ovaj naš životni hod ima svoj cilj, da nas na životnom putu prati Onaj koji je sišao s neba da bude Bog s nama, Emanuel, koji je otvorio vrata neba da nas uvede u puno zajedništvo s Ocem. Dragi braćo i sestre, nastaviti ćemo sla-

viti euharistiju. Ona je već predokus toga zajedništva, punoga zajedništva Boga i čovjeka. Ovdje je samo predokus, a tamo ćeš doći u puninu u vječnost. Neka nas Marija Bezgrešna na nebo uznesena svojim pogledom i prečistom ljubavlju prati, podržava i zagovara da naši pogledi uvijek budu usmjereni prema nebu da se divimo onome što je Bog učinio u našem životu te da djelujemo da možemo i sada slaviti Boga, ali da će i naš život biti proslava Boga, proslava Onoga

na čiju smo sliku stvoreni i koji nas čeka u Očevu domu gdje je pripratio mjesto za svakoga od nas."

Euharistijsko slavlje bilo je na vanjskom prostoru uz župnu crkvu uz kip Bezgrešne – temelj Duhovno-pastoralnog centra "Oaza Bezgrešne". U svojem je zahvalnom govoru o. Zdravko istaknuo: "Veliki je san sv. Maksimilijana Kolbea bio: 'Osvojiti čitav svijet za Krista po Bezgrešnoj.' Ovo sveto mjesto "Oaza Bezgrešne" kutak je Lijepe naše domovine gdje Marija privlači duše i dovodi ih Kristu darujući im milost vjere i ozdravljenja duha i tijela. Mjesto susreta i dnevnog euharistijskog klanjanja Bogu živomu u Presvetom Oltarskom Sakramentu kako nam je naš sv. Maksimilijan preporučio. U zajedništvu s Bezgrešnom želimo svjedočiti Božji poziv na svetost i naše nastojanje u izgradnji zdanja u kojem će Ona okupljati svojemu Sinu sve potrebite: djecu, mlade, obitelji, starije, bolesne, umorne, one koji su se zaustavili na životnom putu i traže majčinu zaštitu i zagovor..." Ujedno je uputio riječ ocu biskupu i zamolio ga za blagoslov: "Radu-

je nas prisutnost pastira naše Varaždinske biskupije i stoga Vas molimo oče biskupe za blagoslov kipa Bezgrešne – temelja Duhovno-pastoralnog centra "Oaza Bezgrešne" i primite na dar i sjećanje ova dana naša srca sjedinjena u vjeri s Marijom našom Majkom."

Mons. Bože Radoš blagoslovio je postavljeni kip Bezgrešne koji na ovom vanjskom prostoru uz crkvu potiče vjernike da se u svojoj svakodnevici utječu Bezgrešnoj u zagovor. Bezgrešna je uvijek, posebno u našim danima, Majka koja tješi ispaćeni narod i koja ga dovodi svojemu Sinu, Liječniku duša. Sam kip postavljen je 30. lipnja 2020. godine i u temelj je stavljena Čudotvorna medaljica i *Terra de Terra Santa*.

Ovom velikom danu za sve vjernike, posebno članove Vojske Bezgrešne, molitvenom, dostojanstvenom i svečanom duhu proslave i same euharistije doprinijeli su hodočasnici i svi koji su sudjelovali u pripremi: svećenicima koji su vodili

trodnevnicu: o. Đuro Hontić, o. Željko Paša i o. Tomislav Glavnik, ceremonijal o. Josip Ivanović, svećenici ispovjednici, časne sestre, pjevači, ministranti, mladi i svi članovi udruuga i društava iz općine Molve.

Euharistijsko slavlje mogli su pratiti vjernici preko TV-ekrana i radija zahvaljujući djelatnicima Ureda za medije Varaždinske biskupije, Laudato TV i Varaždinskoj TV, Radio Koprivnici i Radiju Đurđevac.

Ovom euharistijskom slavlju prethodila je euharistija u 9.00 sati kod zavjetne kapelice Majke Božje Molvarske koju je predslavio vlč. Krunoslav Novak, profesor na Hrvatskom katoličkom sveučilištu. Nakon euharistijskog slavlja slijedila je svečana procesija s čudotvornim kipom Majke Božje Molvarske od zavjetne kapelice do župne crkve. Zahvalili smo nebeskoj Majci za blizinu i majčinsku brigu, za svakog hodočasnika, za primljene milosti i ljubav kojom Majka voli, čuva i štiti svakog od nas, svoju djecu. Tijekom cijeloga dana bili su svećenici na raspolaganju za sakrament svete ispovijedi. Zahvaljujemo svima koji su sudjelovali u proslavi svetkovine Velike Gospe, svima koji su doprinijeli u organizaciji proslave kao i svim vjernicima i hodočasnici koji su došli u ovo Marijino svetište utječući se u zagovor Majke Božje Molvarske.

BEZGREŠNA MAJKA OBITELJI 3PLUS

Izvor: www.obitelji3plus.hr

Europska konfederacija velikih obitelji proglasila je krčku obitelj Toljanić za Europsku veliku obitelj 2020. godine! Obitelj Toljanić je za ovo značajno priznanje nominirala udruga Obitelji 3plus koja okuplja gotovo 1.000 obitelji s troje ili više djece u Hrvatskoj, među kojima je i obitelj Toljanić, koja ima 12-ero djece.

Europska konfederacija velikih obitelji (ELFAC) okuplja udruge velikih obitelji diljem Europe i trenutno

predstavlja više od 60 milijuna europskih građana, odnosno 9 milijuna velikih obitelji. Cilj djelovanja ELFAC-a je promovirati društvene i ekonomske interese obitelji, a posebice velikih obitelji za koje smatraju da pridonose razvoju i napretku društva, te im je potrebna solidarnost i podrška kroz političke i podržavajuće obiteljske politike.

Hrvatska Udruga Obitelji s troje ili više djece (Obitelji 3plus) članica je Europske konfederacije velikih obitelji od svog osnutka 2018. godine. Ove godine udruga Obitelji

3plus prvi put je nominirala jednu veliku obitelj, svoju članicu, za ovu jedinstvenu nagradu.

Obitelj Toljanić jedna je najpoznatijih višečlanih obitelji u Hrvatskoj koja je uz velike obiteljske obveze uspjela stvoriti i uspješnu tvrtku s više od 50 zaposlenika. Nažalost, obitelj je doživjela i veliku tragediju kad je ovoga proljeća poginuo otac Franjo, jedan od najpoznatijih hrvatskih vinara. Unatoč golemoj tuzi, majka Katarina i dalje svjedoči obiteljske vrijednosti te je primjer djeci, ali i svima u okolini. Nastoji pružiti djeci siguran i

miran dom te sačuvati sjećanje na vrijednog supruga kome je obitelj uvijek bila na prvom mjestu. "On živi s nama, vidim ga u svakom djetetu, u našem poslu", poručuje Katarina Toljanić.

Udruga Obitelji 3plus ponosna je što je u velikoj konkurenciji upravo obitelj koju su nominirali i pobijedila.

"Ova vijest je veliko priznanje i radost za nas u udruzi Obitelji 3plus budući da je jedan od glavnih ciljeva našeg djelovanja pokazati ljepotu života u velikim obiteljima. Obitelj Toljanić, Europska velika obitelj 2020. godine, živi istinske obiteljske vrijednosti i pokazuje kako obiteljsko zajedništvo može nadići i najteže životne situacije. Ponosni smo što je ova nagrada po prvi puta dodijeljena obitelji iz Hrvatske jer nam je to veliki poticaj za daljnje aktivnosti naše udruge koje su usmjerene na poboljšanje kvalitete života obitelji u Hrvatskoj, a posebice onih s troje ili više djece", rekao je predsjednik udruge Obitelji 3plus dr. sc. Ivan Malbašić.

Gospođa Katarina Toljanić na vijest o dobivanju Nagrade za europsku veliku obitelj 2020. godine izjavila je: "Kada nas je udruga Obitelji 3plus odlučila nominirati za ovu nagradu ostali smo iznenađeni. Najviše iz razloga jer netko smatra bitnim ukazati na važnost odrastanja, odgoja, a na kraju krajeva i suživota trinaestero osoba raznih uzrasta pod jednim krovom. A kada smo saznali da nam je dodijeljena titula europske velike obitelji 2020. godine, iznenađenje

je bilo još i veće. Bila je ispočetka nevjerica, ali i radost i zahvalnost da nas je netko izabrao i to posebno u ovom, za nas jako teškom i izazovnom periodu života."

**ZA NAŠ APOSTOL BEZGREŠNE
IZDVAJAMO IZ RAZGOVARA
S MAJKOM KATARINOM TOLJANIĆ**

1 *Opišite nam kako izgleda jedan dan u Vašoj obitelji*

Dan u našoj obitelji vjerojatno je sličan danu one obitelji čija mama ne radi, već je kod kuće i može mirno i bez stresa pratiti svoju djecu od ustajanja, pa sve do poćinka. Moja su djeca vrlo samostalna; sama se bude, oblaće, vode sama brigu o higijeni, a ja jedino imam ulogu rašćesljavanja dugokosih djevojčica i pazim da ne zaborave na neke stvari (često, kroz tjedan to bude školska torba). Pozdravimo se i poljubimo, ali s manjima, veći u žurbi izjure van iz kuće, ali se ponekad sjete i kada imaju vremena dođu me pozdraviti i poljubiti. Kada oni odu, ja započnem sa svakodnevnim pospremanjem kuće; usisavanje, slaganje kreveta, vraćanje stvari na svoje mjesto. Najmanja kćer Luce često mi pomaže s nekim sitnicama jer želi da mama čim prije završi, pa da odemo u šetnju, ako vrijeme to dopušta. Jedna od blagodat naše velike obitelji je i ta da moja mama i tata žive kat iznad nas te vrlo često pomažu. Mama s ručkom, a tata u tehničkim stvarima u kući. Mama ništa ne traži zauzvrat, samo da se složimo da ona najbolje kuha u kući! Ručak je uvijek oko

13.00 sati i nastojimo da se svi, ukoliko je to moguće, okupimo za obiteljskim stolom i zajedno pomolimo te počnemo s ručkom. Nakon ručka slijede razgovori koji se znaju odužiti i par sati. Zapoćnu razgovori o školi, novostima, ocjenama, problemima, ako ih je u tom danu bilo kao i o planovima. Slijede domaće zadaća i učenje, a mene ili neku od mojih kćeri, ako je u mogućnosti, čeka peglanje ili sušenje veša. Iako se trudim naglašavati važnost urednosti i pospremanja, nekako svi na to zaborave. Iako se svi poslije ručka razbježe po svojim sobama ili kod bake i djeda, svi smo uvijek zajedno i ako krene kakav koristan i zanimljiv razgovor između starije braće i mene u dnevnom boravku, svi se odjednom stvore i pozove se onih koji nisu prisutni. U predvećernjim je satima frižider na udaru. Jedan ode nešto pojesti, za njim se stvori još jedan, pa kroz nekoliko minuta ih bude deset. Katkad skuhamo večeru, ako imamo volje, ali ponekad to nije ni potrebno jer često ostane hrane od ručka. Oko 19.00 sati, nekad prije, nekad poslije, skupimo se svi na molitvu. U mraku, sa zapaljenom svijećom molimo zajedno kronicu Milosrdnog Isusa, a mala Luce nestrpljivo čeka da završimo kako bi mogla ugasiti svijeću. Oblačimo pidžame i svi koji su slobodni legnu na kauć te odaberemo neki film koji bismo gledali tu večer. Nerijetko ostanemo i za stolom pričati nakon molitve, pa tako večer provedemo u razgovoru. Izmjenjujemo mišljenja, stavove, i ono najbitni-

je, objašnjavamo djeci neke stvari koje ne mogu shvatiti, uglavnom duhovne naravi. A otkad je tata, glava obitelji preminuo, često razgovaramo o njemu i pričavamo neke događaje i lijepa sjećanja koja su nam ostala od života s njim. Onda polako odlazimo na počinak. Mlađi ranije, stariji kasnije. Svi s istom željom: da će nam u snovima doći naš tata. I tako prođe i taj dan i dan nakon njega.

2 *Kako usklađujete sve obveze odnosno s čime imate najviše problema, a što Vas najviše veseli?*

Usklađivanje obveza ne predstavlja nam veliki problem, budući da su neki već odrasli i vozači su. Moja djeca nemaju izvanškolskih aktivnosti osim vjeronauka i crkvenog zbora, koji vodi njihova teta Marija, Franjina sestra. Najgora stvar, koja nam se nerijetko događa, je da propustimo termin kod

zubarice ili ortodonta. Isprike i razloge zašto je netko propustio termin kod zubara, naravno, obavlja – mama. Najviše nas veseli kada možemo uživati u obiteljskom zajedništvu.

3 *Što za Vas i Vašu obitelj znači nagrada za europsku veliku obitelj godine?*

Kada nas je udruga Obitelji 3plus odlučila nominirati za ovu nagradu ostali smo iznenađeni. Najviše iz razloga jer netko smatra bitnim ukazati na važnost odrastanja, odgoja, a na kraju krajeva i suživota trinaestero osoba raznih uzrasta pod istim krovom. A kada smo saznali da nam je dodijeljena titula europske velike obitelji 2020. godine, iznenađenje je bilo još i veće. Bila je ispočetka nevjericica, ali i radost i zahvalnost da nas je netko izabrao i to posebno u ovom, za nas jako teškom i izazovnom periodu života.

4 *Koliko Vam znači udruga Obitelji 3plus, zašto ste se učlanili i na koji način Vam Udruga pomaže?*

Sama pomisao da netko dijeli iste obiteljske probleme i radosti i da takvih obitelji ima više, daje nam utjehu i hrabrost. Kako to ne bi bila samo želja, već konkretno i vidljivo djelovanje u današnjem svijetu, služi udruga Obitelji 3plus. Upravo je to razlog mogega učlanjenja. Neka nas bude više, da se možemo međusobno prepoznati, pomagati jedni drugima nositi se sa svojim životnim situacijama u ovom svijetu. Više istomišljenika čini jaču i snažniju misao. Za konkretnu pomoć služi *Obiteljska kartica*, koja pomaže financijski mnogobrojnim obiteljima u određenim životnim situacijama.

5 *Ako želite još nešto dodati, molimo Vas da ukratko napišete.*

Nemoguće je tražiti obrazloženje postojanju naše mnogobrojne obitelji bez katoličkog stajališta. Sve bi se svelo na banalno, površno i na kraju krajeva glupo obrazlaganje intimnih odnosa mene i mog dragog supruga. Imali smo i takvih slučajeva i samo su nas razalostili, potresli i jedino pitanje koje ostaje nakon takvih događaja jest: do kuda seže ljudska znatiželja i zloba?

No, budući da smo katolici, za nas je svaki dan našeg zajedništva i svaki novi život darivan od Boga bio veliki i neopisiv blagoslov. Stoga smo se u potpunosti predali Božjoj providnosti jer, na kraju krajeva, On jedini i zna što je za nas najbolje. Ne smatram da smo mi sami zaslužni bilo kakvih priznanja i pohvala. Sve je dragi Bog učinio po nama i mi s Njime. Njemu jedina hvala i slava. I kada je u Bog svojoj providnosti odlučio pozvati mog supruga, oca moje djece k sebi, dao nam je snagu upravo u ovom prethodnom; zajedništvu nas mnogih i svojoj trajnoj Prisutnosti.

6 *I za kraj, koja bi bila Vaša glavna poruka obiteljima koje planiraju imati veliku obitelj?*

Dragi supružnici... Ne bojte se primiti blagoslov od Boga po vaše ljubavi. Ta tko se boji blagoslova? Zabrinutost je normalna, ali ne i strah. Ako se s Bogom računa, uvijek se na kraju pokaže da se isplatilo. Govorim iz svojeg iskustva. U Svetom pismu Bog nas hrabri na više mjesta. Čija će biti radost ili

utjeha veća? Dvojice ili trojice ili, u našem slučaju, trinaestorice? Djeca se lakše podižu kada ih je više. Ne zvuči racionalno, ali tako je. Međusobno se nadopunjuju, uče dijeliti, voljeti, za život se pripremaju u najboljoj "školi" obitelji.

Za svakog Bog ima plan. Tako i za vas. Vjerujte mu, bolji je Njegov plan, nego što biste ga vi mogli zamisliti, a kamoli isplanirati.

O UDRUZI OBITELJI 3PLUS

Udruga Obitelji 3plus okuplja gotovo 1.000 obitelji u kojima živi oko 6.000 članova tih obitelji (roditelja + djece). Svojim djelovanjem nastoji doprinositi stvaranju boljih uvjeta života za obitelji u Hrvatskoj, a osobito onih s troje ili više djece,

kako bi obitelji bile ishodište zrelih pojedinaca i nositelji razvoja društva. To čini kroz razne zagovorničke aktivnosti, ali i putem konkretnih projekata. Jedan od aktualnih projekata koji provodi je edukacija o digitalnoj pismenosti za djecu iz 3plus obitelji, pod nazivom "Jednake (digitalne) prilike za sve". Cilj ovoga projekta je omogućiti da osnovnoškolska djeca u Hrvatskoj imaju iste (digitalne) mogućnosti za školski i životni uspjeh.

Značajan projekt Udruge je *Obiteljska kartica*, u okviru koje svim 3plus obiteljima koje su članovi Udruge partneri projekta omogućuju povoljniju kupnju svojih proizvoda i/ili usluga. U taj je projekt uključeno već više od 70 poduzeća, a nedavno i HEP Opskrba čime je omogućena jeftinija cijena struje za članove udruge *Obitelji 3plus*.

Pojedine obitelji, članice ove Udruge, posvetile su se Bezgrešnoj te redovito sudjeluju na duhovno-rekreativnom kapu za obitelji na Cresu koje vodi o. Zdravko Tuba, nacionalni asistent Vojske Bezgrešne. Bezgrešna je Majka svake obitelji i utječući se Njoj u zagovor sigurnije hodimo u ovome svijetu, Ona jača obitelji u zajedništvu i ljubavi, Majka je koja se brine za svakog člana posvećene joj obitelji. Uvijek i prema nadahnuću možete se posvetiti Njoj, možete kao članovi Vojske Bezgrešne biti pod Njezinom zagovorom po nošenju Čudotvorne medaljice, postajući tako dio obitelji *Oaze Bezgrešne*. Neka vas Ona, drage obitelji, nadahnjuje i vodi u svoje okrilje!

Kako sam uspjela ostati budna

Piše: Ljubica Kosić

I ove smo godine od 19. do 26. kolovoza 2020. godine, moja obitelj i ja, sudjelovali na duhovnoj obnovi za obitelji koju vodi fra Zdravko Tuba u samostanu franjevacu konventualaca u Cresu. Mislim da smo ovaj tip ljetnog odmora započeli 2015. godine i od tada, dakle već šesti put zaredom ne propuštamo ovu jedinstvenu priliku. Zaista je neprocjenjivo iskustvo boraviti pod istim krovom s tolikim divnim obiteljima i zajednički se družiti s Isusom svakog jutra na svetoj misi u samostanskoj crkvi i s Njegovom majkom u večernjoj molitvi kru-

nice. Gledati sve te divne ljude i njihove obitelji koje iz godine u godinu rastu i bivaju blagoslovljene novim životima.

Svake godine imam neki novi "biser" s Cresa koji, uz sve ostale predivne trenutke koje sam tamo provela, pohranim u svojem sjećanju. Jedan od tih trenutaka je svakako bilo ovogodišnje noćno klanjanje.

Prije svega, moram reći da nisam spojiva ni s kojom aktivnosti koja zahtjeva budnost noću, pa tako ni s molitvom. Nakon određene večernje ure, a radije ne bih govo-

rila u brojkama, sposobna sam samo za jednu jedinu aktivnost: spavanje. Iako za sebe držim da nisam spavalica jer se rano budim, svoje noćne ure ljubomorno čuvam za san. Tako sam se, čim sam čula da se i ove godine sprema noćno klanjanje, i što je još gore, da je pokretač upravo moj muž, ljutito otrešla na njega: "Ma daj čovječe, pusti ljude da spavaju. Zar si zaboravio da tu ima puno roditelja s malom djecom koji i bez noćnog klanjanja bdiju noću!" Bilo je to zapravo prema onoj staroj: "Ne laje pas zbog sela...". Time sam uzne-

KOLBEOVI CITATI

"Osvrćući se uokolo i gledajući posvuda toliko zla, htjeli bismo iskreno, osobito kao članovi Vojske Bezgrešne, to zlo popraviti, privedi ljude Presvetom Srcu Isusovu po Bezgrešnoj i tako vječno usrećiti svu našu sbraću na čitavom svijetu, čak već i na ovoj zemlji." (SK 1070)

mirila i njega i pobudila u njemu osjećaj krivnje zbog sveopće krađe sna. Uskoro sam doznala da je na nas pao red od 2.00 do 3.00 sata. "Krasno, nije moglo bolje", pomislila sam, već unaprijed smišljajući plan kako se izvući. Mrljajala sam i prigovarala i onako ljutita objavila mužu da ću poći s njim, ali ću po običaju odmah zaspati. Nema načina da ostanem budna, znamo to oboje, kad jednom sjednem i umirim se. I dok smo tako raspravljali o tome, sjetim se da bih možda ostala budna, ako glasno pjevam. Budući da ćemo biti sami neću nikome smetati. Oboje smo se nasmijali, znajući da sigurno usred noći neću glasno pjevati.

Došla su 2.00 sata u noći. Putem do kapelice razmišljala sam o onome o čemu smo raspravljali dan

prije i sjetila se pjevanja. U kapelici su već bili neki bogoslovi koji su tih dana boravili u samostanu. Znači ništa od pjevanja. Nismo sami. Bit će opet spavanje. I zbilja, vrlo brzo nakon što smo stigli, osjećala sam kako mi glava sama bježi prema naprijed i "klanjala" sam se toliko duboko da zamalo nisam lupila glavom u klupu ispred sebe. I čudila sam se što moj muž ovoga puta ne reagira. Nastavila sam tako sve dok bogoslovi nisu otišli. A onda me muž "bocne": "Nisi li rekla da ćeš pjevati?" Osjetila sam kako mi se sljedećih nekoliko sekundi odvija prava borba u glavi: jedna strana odlučuje kako treba nastaviti čvrsto spavati dok druga navija za pjevanje. Iznenadivši samu sebe tom malom pobjedom uzela sam pjesmaricu

koja mi se našla pri ruci, otvorila sam je i počela pjevati pjesmu koju znam. Pjevala sam, ispočetka tiho, a zatim sve sigurnije i glasnije. Otpjevala sam i drugu pa i treću pjesmu. Suprug je ispočetka pjevao sa mnom sve što zna, a zatim je stao. Nakon nekog vremena stala sam i ja misleći da nešto nije u redu. Pogledala sam ga, a on mi je dao znak da nastavim. I tako sam pjevala i pjevala ispnjena srca sve dok nije stigla naša smjena u 3.00 sata. Zaustavila sam se prvi puta u životu žalosna što ura noćnog klanjanja nije trajala još duže.

Kažu da je sveti Augustin govorio da tko pjeva, dvostruko moli. Neka i ova noćna pjesma bude na slavu Bogu i na čast Njegovoj Bezgrešnoj Majci čija smo djeca kao članovi Vojske Bezgrešne.

MOJ BOŽIĆU

O Božićna noći, znamenita, sveta,
neka mir tvoj plamti diljem svijeta.

Nek' se srca uzdignu sva gore,
nek' o tebi narodi svi zbore.

Kao one davne Betlehemske noći,
Spasitelj će k nama doći.

Kao zvijezda vodilja svim ljudima,
kao pastir dobri svojim ovcama.

O mileni kralju svetosti,
sjaju vječne svijetlosti,

moj Božiću, bijeli cvijete,
Ti maleno Božje dijete.

Poroden u skromnoj štalici,
na priprostoj slamici.

Snivaš kao malo janješce,
k'o nebesko zlatno sunašce.

Ponizno se Tebi klanjamo,
život svoj pred Tebe stavljamo.

I Božića ovog, milost Tvoju prosimo
da u nadi vječne slave hodimo.

Sve prolazi i nižu se ljeta,
ostaje tek vjera sveta.

O mileni kralju svetlosti,
neka ti je slava u svoj vječnosti.

BRANKICA MEHKEK

"Od svetišta do svetišta"

Izvor: ika.hkm.hr

Članovi Vojske Bezgrešne iz grada Šibenika hodočastili su u subotu 8. kolovoza "Od svetišta do svetišta" – od Hrvatskoga nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića u Šibeniku do biskupijskog svetišta Gospe Vrpoljačke.

Hodočašće "Od svetišta do svetišta" održava se svake godine u subotu prije svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije. Članovi Vojske Bezgrešne na taj način povezuje dva drevna svetišta u Šibenskoj biskupiji.

Ove godine hodočastilo je oko četrdeset članova Vojske Bezgrešne koji se okupljaju u crkvi sv. Frane i sv. Petra u Šibeniku. Skoro četverosatni hod hodočasnici, odjeveni u svijetlo plave majice s likom

Bezgrešne, ispunili su molitvom i pjesmom.

Odmah po dolasku u Vrpolje, u crkvi su pozdravili Gospu, a potom su u vanjskom svetištu slavili svetu misu, koju je predslavio fra Ivan Bradarić, duhovni asistent članova u crkvi sv. Frane. Propovijedao je fra Ivan Penava, duhovni asistent članova u Župi sv. Petra.

Nakon svete mise, fra Ivan Bradarić održao je kratku katehezu s molitvom Gospi koja raskida okove, koja se štuje u tom marijanskom svetištu. Hodočašće je ujedno bilo jednodnevna duhovna obnova i priprema za spomendan sv. Maksimilijana M. Kolbea, osnivača Vojske Bezgrešne (14. kolovoza) i svetkovinu Velike Gospe.

MARIJA FEST

MOLVE 2020.

Piše: o. Zdravko Tuba

Tradicionalni Marijanski hodočasnički dan mladih Varaždinske biskupije *Marija fest* – Molve održan je u nedjelju 18. listopada 2020. godine u Župi Uznesenja BDM u Molvama. Organizatori susreta i ove su godine bili Nacionalni centar Udruge Vojske Bezgrešne, Ured za pastoral mladih Varaždinske biskupije i Župa Molve. Ovogodišnji *Marija fest* odvijao se na temu "Ojunači se". S obzirom na cjelokupnu epidemiološku situaciju ovaj je susret održan na drugačiji i nov način. Na susretu su bili prisutni mladi iz Čakovca, Varaždina,

Koprivnice, Novigrada, Virja, Đurđevca, Pitomače i Molva. Svi koji su željeli sudjelovati, a nisu mogli zbog prisutnih mjera Stožera civilne zaštite mogli su sudjelovati u susretu preko izravnog prijenosa na *facebook* stranici Mladih varaždinske biskupije.

Susret je započeo u 14.30 sati katehezom u župnoj crkvi. Katehezu je pripremio i održao vjeroučitelj Saša Josip Milec. Nakon kateheze bila je mogućnost za sakrament svete ispovijedi. U 16.30 sati svetu misu predslavio je vlč. Tihomir Kossec, povjerenik za mlade Varaždinske biskupije.

Slijedilo je euharistijsko klanjanje u slavljeničkom tonu s molitvom za okupljene mlade i sve koji su preko suvremenih sredstava komunikacije pratili ovaj susret. U današnjem vremenu straha i nesigurnosti, pred Isusom prisutnim u Presvetom Oltarskom Sakramentu, molili smo za život u pouzdanju i predanju Bogu kojemu najsigurnije dolazimo po predanju Mariji, našoj Majci i zagovornici.

Pjevanje na svetoj misi, uz glazbenu pratnju, animirao je Zbor mladih Varaždinske biskupije.

"Da bi netko uspio u ovdašnjim klimatskim uvjetima i s obvezama, u trpljenjima, poniženjima, poteškoćama itd., potrebno je da ima žar za viši Ideal koji je sadržan u iskaznici VB, a čiji je plod i poljski Niepokalanów i japanski koji je u nastajanju."

sv. MAKSIMILIJAN M. KOLBE (SK 309A)

VRT BEZGREŠNE

"Sanjao sam nekoć da je i Gospodin Isus stalno izložen u pokaznici, dan i noć, i kako se braća po dvojica izmjenjuju u klanjanju. Koliko bi samo blagoslova isprosilili klanjajući se za svaki primjerek novotiskanog *Viteza* ili iz ranijih godina, na poljskom jeziku i na čitavu svijetu, na japanskom ili nekom drugom jeziku. A koliko li samo milosti treba za napredak svake duše posvećene Bezgrešnoj ili duše koja joj pripada ili u Niepokalanówu ili u VB....

I sad mi je pred očima blagoslov presvetim sakramentom bolesnika u špilji Bezgrešne u Lurdu." sv. Maksimilijan M. Kolbe (SK 312)

San ili java, zbilja ili (ne) stvarnost našega života, možemo se pitati svakodnevno o mnogim događajima u kojima se nalazimo

i koji nas okružuju. Jedno samo znamo: što je za nama zaboravljamo, a prežemo za onim što je pred nama.

Ta, Bezgrešna, majka naša, uči nas u sabranosti i smiraju srca oslušivati Božji glas i iščekivati obećanog Mesiju,

Spasitelja naših dana i našega vremena. Pripremimo mu stan u svojem srcu, otvarajmo mu se u iščekivanju Njegove riječi, u slušanju, tihom molitvenom razgovoru u okrilju Bezgrešne. Napravimo u svojoj nutрини mjesta za Njega, za Majku koja ne treba puno, samo tihi skroviti dom,

kutak, mjesto u kojem će biti Ona, Njezin kip – mjesto u kojem ćemo se u svojem domu i sa svojim ukućanima moći utjecati Njoj u zagovor.

Zato oaza Bezgrešne, vrt Bezgrešne, mjesto našega susreta s Bezgrešnom!

Zahvaljujemo svima koji su poslali svoj prilog i tako se uključili u izgradnju ovoga Božjega djela po Bezgrešnoj. Svi koji to žele svoj dobrovoljni prilog za Duhovno-pastoralni centar "Oaza Bezgrešne" mogu poslati na:

IBAN: HR2723600001101734905
opis – mail uplatitelja

Unaprijed zahvaljujemo svima na dobroti i otvorenosti, a zagovor Bezgrešne neka prati ovo lijepo djelo za kršćansko lice našega naroda po želji i molitvi sv. Maksimilijana Kolbea u istinskoj pravедnosti i svesrdnoj zauzetosti te izgradnji zajednice evanđeoskog zanosa vječne ljubavi u svijetu i društvu.

DUHOVNO-REKREATIVNI KAMP NA CRESU

Pišu: Anamarija Hontić, Ena Halaček, Lea Vršić i Sofija Paša

Mladi iz naše župe Molve boravili su tjedan dana, od 19. do 26. kolovoza 2020., na Cresu u samostanu sv. Frane. Potaknuti nutarnjim poticajem i željom za druženjem, upoznavanjem, odmorom za tijelo i dušu po bogatom duhovnom programu rado su se odazvali pozivu i došli na ovaj duhovno-rekreativni kamp.

Svaki je dan počimao tjelovježbom kojom smo razbudili tijelo, a duhovno smo se budili jutarnjom molitvom časoslova. Uvod u svetu misu bila je kratka kateheza našeg župnika kojom je nastojao približiti mladima važnost i smisao života te im objasniti kako za vječni život nije najvažnije imati ono čemu ponekad previše težimo, a to su razna postignuća poput pehara i medalja. Svi mi trebamo gledati na vječnost, ne okretati se samo na zemaljsko. Teme kateheza bile su

i dodatno razmatrane kroz svakodnevne svete mise u koje su se aktivno uključili svi mladi: ministranti, pjevači i svirači, čitači te animatori. "Jako lijepo pjevate!", bile su riječi jedne Poljakinje koja je sve nas mlade svaku večer slušala i promatrala u crkvi i na večernjim molitvama. Kao što je sv. Augustin rekao: "Tko pjeva, dvostruko moli", taj se duh osjetio i kod mladih. To je ujedno bio i poticaj da mi animatorice naučimo mlade članove zajednice kako kroz pjesmu i ples mogu slaviti Gospodina. Osim pjesama, večernji se program sastojao od molitve krunice i klanjanja. Da ne bi svaki dan bio identičan, župnik je iznenadio mlade hodočašćem na San Salvador. Tamo smo imali svetu misu na otvorenom s prekrasnim pogledom koji nas je sve oduševio. Budući da je bilo puno mladih članova zajedni-

ce, o. Zdravko im je odlučio pokazati da Bogu nisu bitne godine, već mu je bitna otvorenost srca i predanje vjeri. Zato im je organizirao filmsko jutro uz film *Fatima* gdje su se upoznali sa svjedočanstvom Lucije, Jacinte i Franje. Uz duhovni program, imali su vremena i za tjelesni odmor: kupanje, druženje, igranje društvenih igara, pa čak i kratki izlet brodom.

...

Ovim putem mi mladi zahvaljujemo župniku i odraslim članovima, odnosno zajednici karitasa župe koji su se brinuli o nama te svećenicima u samostanu sv. Frane na smještaju. Svima je ovo bilo jedno prekrasno iskustvo ispunjeno Duhom Svetim, srećom, mirom, zajedništvom i ljubavlju te se nadamo da ćemo ponovno imati prilike doživjeti ovako lijepe ljetne dane!

PROSLAVA VELIKE GOSPE I KOLBEOVA BLAGDANA — ŠIBENIK

Piše: Ružica Maduna

Za svetkovinu Velike Gospe i proslavu blagdana sv. Maksimilijana M. Kolbea pripremili smo se devetnicom. Članovi Vojske Bezgrešne u crkvi sv. Frane na obali predmolili su krunicu i slavili svetu misu od 5. do 14. kolovoza 2020. godine.

Mnogi su se zaustavili i u šutnji promatrali kip Bezgrešne Djevice podno kojega je stajala slika sv. Maksimilijana Kolbea obavijena poljskom zastavom. Kada sam upitala mlađu osobu što je potiče da ga zanosno promatra odgovorila je: "Činim to da ne padnem u ravnodušnost i mlakost." Da, sv. Maksimilijan je vjerni svećenik svete Crkve, misionar ispunjen ljubavlju prema Bezgrešnoj. Po nje-

govu uzoru utječemo joj se svojom molitvom u zagovor za sve potrebe našega naroda.

Na sam blagdan euharistijsko slavlje predslavio je fra Martin Jaković, gvardijan.

PROSLAVA BLAGDANA GOSPE OD ČUDOTVORNE MEDALJICE

Članovi Vojske Bezgrešne i drugi štovatelji Bezgrešne u petak 27. studenoga u crkvi sv. Frane proslavili su blagdan Gospe od Čudotvorne medaljice. Članovi su se okupili poslijepodne, kako bi se pripremili za slavlje večernje svete mise. Izmolili su sva otajstva krunice, uz

prigodna razmatranja. Svetu misu predslavio je fra Ivan Bradarić, duhovni asistent. Franjevci u crkvi sv. Frane od davnine promiču razne oblike pobožnosti u čast Blažene Djevice Marije. Dokaz tomu su i brojne slike i kipovi s likom Bezgrešne. U novije vrijeme, ondje se okuplja, i raste u duhovnosti sv. Maksimilijana Kolbea, povećala grupa članova Vojske Bezgrešne. Osim na redovitim mjesečnim formativnim susretima, članovi se okupljaju svakog 27. dana u mjesecu u spomen na događaj 27. studenog 1830. u kojem je sv. Katarina Laboure u viđenju primila na dar medaljicu s likom Bezgrešne, Čudotvornu medaljicu.

BLAGDAN GOSPE OD ČUDOTVORNE MEDALJICE U VINKOVcima

Piše: Lidija Martinković

U samostanskoj crkvi sv. Antuna, 27. studenog 2020., proslavljen je blagdan Gospe od čudotvorne medaljice. Vjernici i nekolicina članova udruge Vojske Bezgrešne, na čelu s mjesnom predsjednicom gospodom Lidijom Martinković, molili su krunicu i litanije u čast Bezgrešnoj Djevici. U svetoj misi koju je predslavio fra Miljenko Hontić, gvardijan samostana, predstavljen je sam nastanak i smisao blagdana u čast Gospi od čudotvorne medaljice. Ova je tema bila povezana i s bogatom franjevačkom tradicijom štovanjem Bezgrešne Djevice, koja je svoj vrhunac dosegla u liku i djelu sv. Maksimilijana M. Kolbea. Jedan od većih štovatelja i promotora Bezgrešne Djevice bio je i sv. Franjo Antun Fasani, koji se liturgijski spominje upravo na taj dan. Na kraju svete mise gvardijan je blagoslovio nove čudotvorne medaljice i uz prigodni letak nacionalne središnjice VB podijelio ih svima prisutnima u crkvi i pod šatorom u samostanskom dvorištu. Sve ih je potaknuo i pozvao na molitvu i zagovor Bezgrešne, posebno u ovo vrijeme pandemije. Neka nas čuva Bezgrešna po darovanoj nam medaljici. Sljedeće subote, 5. prosinca 2020., imali smo redoviti mjesečni susret s kojega šaljemo dojmove u nekoliko fotografija.

MOJE SVJEDOČANSTVO POSVEĆENO BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI ZA SVE PRIMLJENE MILOSTI

Piše: Suzana Valić

Rođena sam u srcu lijepe Slavonije, divnom pjesmom opjevane riječima: "Đakovo, grade"! Djetinjstvo sam provela u selu pored Đakovka, gdje me odgojila moja pokojna baka Ana i prenijela mi vjeru. Odmalena me učila moliti, govorila mi o posebnim svecima te ih "urezala" duboko u moje srce: sv. Leopolda Bogdana Mandića i bl. Alojzije Stepinaca. S osam mjeseci ostala sam kod svoje bake, jer su me roditelji morali ostaviti kako bi njima bilo lakše zbog rada u Njemačkoj. Takva su bila ondašnja vremena 1971. godine kada se "išlo trbuhom za kruhom". Baku sam dugo smatrala svojom majkom, tako sam ju i zvala, a svoju rođenu majku zvala sam "tetom" koja mi je uvijek donosila lijepe darove. Kako sam bivala starija, shvatila sam sve i osjećala bol i nerazumijevanje u srcu što su me roditelji "ostavili". Brat je bio kod druge bake (očeve majke), u selu udaljenom 12 km od sela gdje sam ja živjela. Viđali smo se otprilike jednom ili dvaput mjesečno. Bilo je teško tako odvojeno živjeti.

Dugo sam se molila da mi se roditelji što prije vrate, da budemo obitelj svaki dan, a ne samo kada je Božić, Uskrs i ljetni praznici. Prolazile su godine i godine... Molila sam se i sve što mi je bilo na srcu

govorila sam dragom Bogu Ocu i Isusu, no sliku Majke Božje samo bih promatrala i, usudila bih se reći, kao da ništa nisam osjećala! To je bila otvorena rana koja je boljela; moja majka mi je jako nedostajala!

Život je tekao dalje. U jednom trenutku, očeva se majka teško razboljela, a naša majka morala se vratiti iz Njemačke. Doselili smo se u Pulu 1982. godine u današnju obiteljsku kuću, a otac je i dalje ostao na radu u Njemačkoj. Bilo je svega. Nova okolina, škola, grad... mi u obitelji nismo se dobro poznavali; trebalo se naviknuti jedan na drugoga. Majka je tada morala biti i otac i mati, a mi smo bili u pubertetu i naravno tvrdoglavi. Ocu je bilo teško u Njemačkoj biti sam te je mama povremeno odlazila k njemu. Moja baka Ana opet bi zamjenjivala mamu, sve dok već nismo bili stariji te se majka mogla vratiti opet na rad u Njemačku. Brat i ja brinuli smo se jedno za drugo i za kuću. Ja sam bila zadužena za sve, iako sam mlada sestra. Trebalo se brinuti za hranu, plaćanje režija, a još uvijek i za školu. Onda je došao i taj nesretni rat 1991. godine. Tata i mama su došli po brata i mene, i odveli nas u Njemačku.

Eh, ta Njemačka! Obitelj jest na okupu, ali kao stranci u stranoj zemlji. Svakodnevno smo slušali vijesti u nadi da će sve to brzo proći. Prolazili su mjeseci. Brat i ja smo se zaposlili, ali nije "to – to". Nedostajala nam je domovina! Odlučila sam se vratiti kući, ali otac nije htio o tome ni čuti! No, ubrzo,

svi skupa vratili smo se na kratko kući u Pulu, ali rat još nije bio završio. Kada je nakon godišnjeg odmora došlo vrijeme povratka, nisam htjela čuti za to. Uz borbu s roditeljima, odlučila sam ostati i zaposliti se, uz njihovo žestoko neodobravanje. "Bog će se pobrinuti za mene!" – mislila sam.

Radila sam u trgovini, a kasnije sam bila mobilizirana u Hrvatsku vojsku te se na kraju zaposlila u Ministarstvu Unutarnjih Poslova RH. Ubrzo zatim, upoznala sam današnjega supruga Đanfranka, te se potom za njega i udala. Dva dana nakon rođenja drugoga sina suprug je doživio infarkt. Saznavši u rodilištu što se dogodilo, osjećala sam bol, gorčinu, strah... Što sada, Bože? Tisuću pitanja. U molitvama sam vapila za Božjom pomoću.

Bogu hvala, sve se dobro završilo. Moj život se počeo mijenjati, postala sam aktivniji vjernik, živjeti svoju vjeru, ne samo u obitelji već i u dubljem, osobnom smislu. Sva-ke nedjelje redovito bih išla na svetu misu i tako dobivala snage za dalje. Molitvenik Tome Kempenca "Nasljeduj Krista" mi je jako puno pomogao rasti u duhovnom smislu. Čitajući ga, osjećala sam kao da razgovaram s Isusom. Prošli su mjeseci i život u mojoj obitelji se normalizirao.

Godine 2006. otišla sam na svoje prvo životno hodočašće u Lurd, k Blaženoj Djevici Mariji! Silno me nešto vuklo tamo. Nisam ni slutila da ću tada doživjeti nešto duboko i posebno.

Nakon kupanja u lurdskoj vodi osjećala sam se dvadesetak kilo-

grama lakšom! Neopisiva radost i poletnost zavladaše u meni! Došlo mi je da da pretrčim cijeli Lurd i izjubim svakog čovjeka. Predivan i nezaboravan osjećaj! Prolazeći uz rijeku Gavu doživjela sam još jednu milost. Kada sam vidjela malu nepokretnu djevojčicu i njezinu majku, shvatila sam kako trebam biti zahvalna Bogu za sve što mi je dao. Sjela sam s prijateljicom uz rijeku i počele smo moliti kronicu. Tada mi je prijateljica rekla neka kažem svoje nakane; za što želim moliti. Ja jednostavno nisam ništa drugo mogla moliti,

osim za tu malu djevojčicu i njezinu majku. Samo su mi one bile pred očima. Slijedila je nova milost u hotelskoj sobi koju nisam razumjela onoga trenutka. Doživjela sam blizinu Duha Svetoga koji djeluje u nama, otvara naše unutarnje prostore i priprema ih za Božje djelovanje u nama. Da, Duh Sveti zna što čini i kada nama djeluje kao da je "potres" u nama.

Razgovarajući tako o svetim stvarima s prijateljicom, sjetila sam se svojeg pokojnog djeda Nikole koji je imao teško djetinstvo (rano je ostao bez majke) te sam

odlučila zapaliti svijeću za njega. Samo dragi Bog zna zašto mi je baš on tada došao u misli. Nakon odmora u sobi, krenule smo prema spilji ukazanja još jednom se pomoliti i zahvaliti Blaženoj Djevici Mariji. Kleknule smo i svaka je za sebe molila u tišini. Nakon nekog vremena, prijateljica Sanja se maknula u stranu kako bi me pričekala dok završim s molitvom. Ja jednostavno nisam mogla prestati moliti i to molitvu koju me naučila moja pokojna baka: Presvetom Srcu Isusovu. U jednom trenutku molitve, doživjela sam Marijinu blizinu te sam zavapila: "Mama...!" U nutarnjem previranju i milosti koju sam doživjela vjerujem da je Marija izliječila moju nutrinu te sam se od zahvalnosti sagnula i poljubila tlo, to sveto i blagoslovljeno mjesto. Podigla sam se zahvaljujući Gospodinu i Blaženoj Djevici Mariji s osjećajem beskrajne radosti, radosti neba!

Od toga trenutka, predivnog hodočašća u Lurd, moj se život počeo mijenjati, a Blažena Djevica Marija postala je moja najbolja prijateljica i Majka koja je uvijek bila tu uz mene kada mi je nedostajala moja rođena majka. Njezina ljubav je ozdravila moju ranu upravo u Lurdu. Ona je zauvijek u mojem srcu i ne mogu bez Nje!

Bog me, nakon toga, počeo malo po malo mijenjati; korak po korak. Žeđala sam za Božjom riječju, čitala duhovnu literaturu, slušala duhovne pjesme, hodočastila barem jednom godišnje u Međugorje ili na Trsat. Sve u meni je govorilo da moram činiti nešto više u svom

vjerničkom životu, nešto za svoju Župu svetog Ivana Krstitelja. Tako sam, preko prijateljice Marije dobila poziv u OFS (Franjevački svjetovni red)! Osjetila sam u srcu da je to moj put: "Evo me Gospodine, neka se vrši Volja Tvoja!" Prepoznala sam da me dragi Bog poziva na taj put, put gdje ću istinski nasljedovati Isusa Krista, nastojati biti ponizna poput svetog Franje i činiti sve kako bi se Gospodin proslavio u mojem životu.

Zahvalna sam Gospodinu i Bezgrešnoj Djevici Mariji na Njihovoj prisutnosti u mojem životu te zato želim svim srcem svjedočiti svoju vjeru! Želim još napomenuti kako je Gospodin neprestano slao ljude koji su me podučavali u vjeri. Mnogo ih je iz moje Župe Ivana Krstitelja, a najviše su mi, u mojem vjerničkom životu, pomogli svećenici franjevci konventualci. Bogu hvala na svima njima, jer bez tako dobrih svećenika, Isusovih apostola u ovom današnjem svijetu, teško je sve to spoznati i približiti se Gospodinu.

Završila bih mišlju sv. Maksimilijana Kolbea:

"BEZGREŠNA MI ŽELI NAJBOLJE, VIŠE NEGO ŠTO JA TO MOGU POŽELJETI. I MOŽE MI POMOĆI, JER NJOJ SVORITELJ NE MOŽE NIŠTA ODBITI. ZAR NIJE BOLJE NJOJ POVJERITI SVOJE BRIGE I JADE? ONA ĆE BRŽE I LAKŠE PRONAĆI LIJEK OD MENE. SJEDINJENJE S BEZGREŠNOM, BITI SREDSTVO U NJEZINIM BEZGREŠNIM RUKAMA: EVO TAJNE KOJA OSIGURAVA USPJEH!"

DUHOVNO DUHOVITE VEČERI I ONLINE DUHOVNA OBNOVA

Piše: Kristina Jozić

Na zagrebačkom Svetom Duhu u crkvi sv. Antuna Padovanskoga svaki se četvrtak i ove jeseni okupljalo mnoštvo mladih unatoč situaciji koja vlada u cijeloj zemlji.

Uz pridržavanje svih propisanih mjera, o. Stjepan Brčina vodio je Duhovno duhovite večeri uz suradnju Evangelizacijske zajednice sv. Maksimilijana Kolbea i slavjeničkog tima *Amorose* kako bi širili radost i molitvu što je od posebne važnosti u ovim izazovnim vreme-

nima. S početkom u 19.00 sati svetom misom započinje svaki susret koji se nastavlja klanjanjem Presvetom Oltarskom Sakramentu. Žed mladih za Bogom vidi se u njihovim neumornim dolascima koliko god su to mjere dopuštale. Čak i bez druženja nakon susreta, koje je prošlih godina bilo redovito, crkva je ispunjena onima koji snagu zaista crpe u sakramentima.

U trenucima fizičke odvojenosti o. Stjepan je pokrenuo i trodnevnu *online* duhovnu obnovu na svom *Instagram* profilu. Od ranije poznat

svojom aktivnošću na društvenim mrežama, pokrenuo je i ovaj projekt u kojem su pratitelji mogli čuti nagovore i svjedočanstva o iskustvu Božje ljubavi, grijehu i Isusu Spasitelju te zajedno moliti.

Zbog situacije koja sprečava vjernicima prisustvo u crkvi, nastavlja se aktivnost i na društvenim mrežama s raznim duhovnim sadržajima. Molitva, meditacije, nagovori i svjedočanstva dotiču mnoge i ovim virtualnim putem, a neka svima budu na blagoslov do sljedećeg susreta uživo.

HVALA NEBESKA MAJKO

Nebeska majčice,
svemira kraljice,
svih vjernika draga miljenice,
pogledom svetim svud nas pratiš,
živote naše Ti mirom zlatiš.
Službenice Božja ponizna duha,
za svakog Ti imaš sluha.
Iskrene molitve uslišavaš rado,
utjeho naša i beskrajna nado.
Neprocjenjiva kruno svih milosti,
vrelo Ti si svake kreposti.
Putokaz si naš ka vječnosti,
vodiš nas do rajске svjetlosti.
Radost Ti si svake zore,
podsjetnik si na Očeve dvore.
Savjetnica Ti si svijju nas,
posrednica Ti si za naš spas.
Hvala Ti Majko presveta
što braniš nas od svijeta.
I od svakog zla izbavljaš
te nikada same ne ostavljaš.
Klanjamo se Tebi mi jednici,
ispaćeni, bolesni i grješnici.
Sve nas Majko Ti obnavljaš,
pod zaštitu svoju stavljaš.
Pomoćnice naša, Djevice čista,
Blažena Mati Uskrslog Krista,
srca se naša utječu Tebi,
Ti nas griliš, privijaš sebi.
Odana si evanđelju svagda bila,
volju Svevišnjeg si ispunila.
Spasitelja svijeta Ti si porodila,
Sinka svoga nama podarila.
Oslonac si vazda Njemu bila,
na zemaljskom putu ga pratila,
teret križa s Njima nosila,
raspetome Sinu rane vidala.
Na nebo si uznesena,
zvijezdama si okrunjena,
po svem svijetu proslavljena,

na prijestolje Raja postavljena.
Uzvišene ljubavi si plamen,
vječnoga života Ti si znamen.
Anđela nebeskih Ti si dika,
svog si dobra vjerna slika.
Bezgrešna Djevo čudesnih moći,
iskro pouzdanja usred noći.
Jutarnja roso, sunca zrako,
potrebe svoje predaje ti svatko.
Dajemo sad Majko Tebi zavjet,
prihvaćamo mi Tvoj savjet.
Što bismo bez Tvoje pomoći
kada kušnje dođu u samoći?
Utjeha je nama blagost Tvoja,
nježni cvijete, divna ružo moja.
O Marijo, ljepota te krasi,
kao dragi kamen sva si.
Smjelo Ti se evo klanjamo,
pjesmom ovom Tebe slavimo.
Hvala! Hvala, Majko kličemo!
O Marijo, beskrajno te volimo!

BRANKICA MEHKEK

GLAZBA IZ HIT MJUZIKLA SVETAC SVEGA SVIJETA NA CD-U

Piše: o. Vladimir Vidović

Ansambli **Kolbe** MAKSIMILIJAN

U izdanju *Croatia recordsa* i *Veritasa – Glasnika sv. Antuna Padovanskoga* objavljen je nosač zvuka Ansambli Kolbe s pjesmama iz mjuzikla *Svetac svega svijeta*. Na albumu se nalaze sve skladbe iz mjuzikla, a dodana je uvertira u mjuzikl kao i jedna pjesma koja nije ušla u mjuzikl. Urednik izdanja je Domagoj Bešlić, grafičko oblikovanje CD-a kao i pripadajuće knjižice djelo je Ive T. Montin.

Svetac svega svijeta prvi je hrvatski autorski mjuzikl o životu sv. Antuna, izvodi ga Ansambli Kolbe. Mjuzikl je producirala Hrvatska Provincija sv. Jeronima franjevac konventualaca te je premijerno izveden 29. lipnja 2018. godine u Dvo-

rani sv. Franje na Svetom Duhu u Zagrebu u režiji Roberta Boškovića. Autor libreta je hrvatski dramaturg Nino Škrabe, a autor glazbe i tekstova songova je Branko Bardun. Mjuzikl je do sada izveden 46 puta na brojnim pozornicama u Hrvatskoj i inozemstvu.

Sa snimanjem CD-a nismo žurili. Trajalo je između pola godine i godinu dana. Nismo bili opterećeni rokom, što je glavni uzrok duge pripreme i snimanja. Kada smo počeli snimati bili smo aktivni s izvedbama te nam samo snimanje nije bilo u prvom planu. Dosađajne mjuzikle snimali smo prije prvih izvedbi, a kako bismo tijekom izvedbi dorađivali pjesme, bi-

lo nam je žao da sve novine nisu bile zabilježene i na nosaču zvuka. Zato smo ovaj odlučili pripremati tek nakon mnogih izvedbi. Da, čekao se pogodan trenutak kako bi cijelu priču mogli zaokružiti i sa snimanjem vokala, solista i zborova. Razdoblje pandemije koronavirusa nije nas do kraja zaustavilo, jer je Branku Bardunu dalo dovoljno vremena da se posveti miksanju snimljenog materijala.

Snimanje glazbe iz mjuzikla poprilično je zahtjevan posao. Moralo se tehnički i prostorno dobro pripremiti. Uz to, organiziranje snimanja za gotovo oko 40 članova ansambli što zbornskih, što solo dionica zahtjeva dobre organiza-

NOVO

CD možete naručiti
na prodajnim mjestima
Croatia records i
veritas.hr
ili mailom na
ured@veritas.hr

69 kn

VERITAS
CLASIK SV. ANTUNA PADOVANSKOGA

CROATIA
RECORDS

cijske, kao i komunikacijske vještine. Ali uz voditeljicu ansambla Ivu Bardun, sve je ostvarivo bez stresa. Mastering nam je napravio (volonterski) Božo Pandurić, naš dobar prijatelj i dobitnik trinaest Porina za najbolje snimke raznih albuma.

Posebnost ovoga nosača zvuka je što se radi o glazbi iz mjuzikla. To znači da su pjesme strukturirane na način da prepričavaju neku radnju, neki događaj koji se dogodio ili koji se trenutno događa u samome mjuziklu. Tako da imamo pregršt raspjevanih dijaloga, monologa, ali i Antunovih propovjedi. Dakle, svaki song nije pjesma za sebe nego sve zajedno čine cjelinu, iako se mogu i zasebno sluša-

ti. Dapače, neke pjesme se referiraju jedna na drugu kao na primjer song *Čudo ovo, čudo ono* koji spominje događaj iz predhodne pjesme *Gine*. Raznovrsnost glazbe na albumu prati sv. Antuna kroz razne faze njegova djelovanja i općenito njegova života. Htjeli smo specifičnim vrstama glazbe još više oslikati specifične situacije. Tu su npr. portugalski *fado* u pjesmi dok je još živio u Portugalu, francuska šansona u pjesmi *3 Francuskinje* u vrijeme Antunova boravka u Francuskoj. Na albumu će se naći i hard rocka (*Ezzelino*), ali i prepoznatljivih mjuzikl skladbi (*Vrijediš...*). Nalazimo i elemente *Ragtime-a* (*Bonvilla*/krčma), kao i elementa country glazbe (*Razbojni-*

ci). Poigrali smo se i s gregorijanskim koralom, kao i sa zvukom talijanskih narodnih instrumenata (*Neka bude Božja volja* – dolazak Antuna u Italiju). Za one koji se žele posebno potruditi te pomnije poslušati i analizirati glazbu, ugradili smo i neke "melodije unutar melodija" (*Pjesma svetog Franje*). Dakle, mnogo je toga i nada-mo se da će slušatelji uživati.

Ansambl *Kolbe* predstavlja jedinstvenu pojavu u svijetu kazališne umjetnosti. Svojim zauzetim djelovanjem u kreiranju kršćanskih mjuzikala i kontinuiranim radom prepoznatljivi su kao oni koji kazalištu vraćaju kršćanske vrijednosti.

BOŽIĆNA ČESTITKA

Sa svetkovinom Bezgrešnog začeca, koja nas uvodi u otajstvo Boga koji daruje Sina, ulazimo u otajstvo Božića. Rođen je novi život, rođen je Život za naš život. Kako ne biti zahvalni za takav dar, za obdarenost koja nas podiže u svakom trenutku, a posebno u trenucima našega vremena ispunjena strahom, neizvjesnošću.

Rođeni Život radost je našega života.

Bog je rođen u našoj vremenosti i daruje nam da se rodimo u Njegovoj vječnosti.

On dolazi k nama, ali i sve nas u danom trenutku poziva da se rodimo za vječnost, da dođemo k Njemu.

Radosni su trenuci ovih rođenja.

Samo On poznaje iz svoje vječnosti kojim će nas putem u njoj provesti.

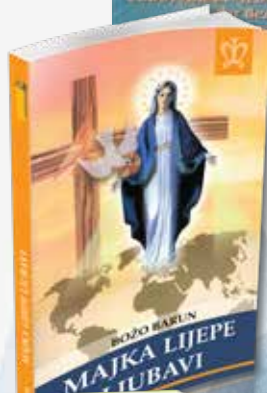
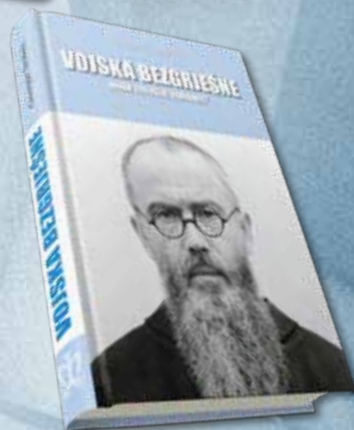
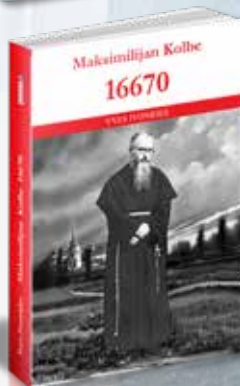
S pouzdanjem u nju koračamo vjerujući da je rođeni Bog Emanuel, s nama Bog.

U OVOJ RADOSTI ŽELIMO VAM

čestit Božić i blagoslovljenu novu 2021. godinu!

NARUČITE NA ADRESI:

Nacionalni Centar
Vojske Bezgrešne
Sveti Duh 31
10 000 Zagreb
vojska.bezgresne@gmail.com

„Samo ljubav stvara!“ sv. Maksimilijan M. Kolbe

ZAHVALNICA

Zahvalni Bogu za Vašu dobrotu i otvorenost, zahvaljujemo i Vama što podupirete izgradnju Duhovno-pastoralnog centra „Oaza Bezgrešne”. Sudionici smo djela koje Bog po nama izvodi kako bi se proslavio On i raslo Njegovo Kraljevstvo u srcima ljudi koji će puninu života pronaći u okrilju Bezgrešne.

Neka Vas dobri Bog blagoslovi,
a Bezgrešna prati svojim majčinskim zagovorom!

O. ZDRAVKO TUBA
NACIONALNI ASISTENT M₁ – VOJSKE BEZGREŠNE

„NADAM SE DA, UZ POMOĆ BEZGREŠNE, NI JEDNU ZEMLJU NEĆEMO ZAOKLIČITI NITI NAROD NAPUSTITI I DA ĆEMO SVUGDJE USPOSTAVITI VOJSKU BEZGREŠNE I NJEZINU SREDIŠNJICU, NIEPOKALANŌW.” SK 662

„Osvojiti čitav svijet za Krista po Bezgrešnoj.”

OBAVIJEST

UPISNICA ZA NOVE ČLANOVE VB

**DRAGI ČLANOVI –
APOSTOLI VOJSKE
BEZGREŠNE,
SVE POTREBNO ZA UPIS
KAO I SVE O VOJSCI
BEZGREŠNE MOŽETE
PROČITATI I PRATITI NA:
[www.vojska-bezgresne.com/
upisnica](http://www.vojska-bezgresne.com/upisnica)**

**Facebook:
Vojska Bezgrešne**

Ime i prezime:

.....
.....

Datum i mjesto rođenja:

.....

Adresa stanovanja (ulica i broj):

.....
.....

Broj pošte i mjesto:

.....

Mobitel – telefon:

.....

Zanimanje:

.....

Župa:

.....

Biskupija:

.....

OIB:

.....

E-mail:

.....

Dozvoljavate li da Vaši
osobni podaci budu upisani
u arhiv članova VB?

DA – NE
(zaokruži)

RAZMATRANJA MOLITVENIH NAKANA VB 2021.

Prihvaćajući poruku mučenika iz Auschwitza, trudimo se biti svjetlo u tami našega svijeta kojemu je potrebna nada.

"Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori. Niti se užije svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima" (Mt 5, 14–16).

Razmatrajmo i životom svjedočimo poruku o Kolbea:

"Tko bi se usudio pretpostaviti da si me Ti, o Bože beskrajni i vječni, ljubio kroz sva stoljeća, pa i prije njih? Ti me, zapravo, ljubiš od trenutka kada postojiš kao Bog, što znači da me oduvijek ljubiš i da ćeš me uvijek ljubiti!... Iako još nisam postojao, Ti si me već ljubio, te upravo stoga što si me ljubio, o dobri Bože, pozvao si me iz ništavila u život!...

Zbog mene si stvorio nebesa obasjana zvijezdama, zemlju, mora, planine, rijeke i još tolike divne stvari koje na svijetu postoje ... Ali to nije dovoljno. Da bi mi izbliza pokazao kako me s velikom nježnošću ljubiš, sišao si iz čistih milina raja na ovu zemlju bijednu i punu suza, proveo si život u siromaštvu, umoru i trpljenju, te si naposljetku, prezren i odbačen želio biti raspet između dvojice razbojnika na sramotnom drvetu križa ... O Bože Ljubavi, otkupio si me na takav mukotrpan, a toliko velikodušan način!...

Tko bi se usudio pretpostaviti?

Ti se, međutim, niti time nisi zadovoljio, već uvidjevši kako će proći 19. stoljeća od trenutka kada su se dogodili darovi Tvoje ljubavi i trenutka moga pojavka na ovoj zemlji, htio si se čak i za to pobrinuti! Tvoje Srce nije pristalo na to da bih se morao hraniti isključivo sjećanjima na Tvoju neizmjernu ljubav. Ostao si na ovoj bijednoj zemlji u Presvetom i nada-sve divnom Oltarskom Sakramentu te mi i sada dolaziš blisko se sjedinjujući sa mnom kao hrana... Već sada Tvoja Krv utječe u moju krv. Tvoja duša, o Utjelovljeni Bože, prodire u moju dušu, daje joj snagu i hrani

je... Kakva čudesa! Tko bi se usudio pretpostaviti? (SK 1062).

Molimo i mi, molimo dobro, molimo puno, kako ustima tako i mišlju, te ćemo u sebi osjetiti kako Bezgrešna sve više obuzima našu dušu, kako se naša pripadnost Njoj u svakom pogledu sve više produbljuje, kako nestaje naše krivnje, a naši nedostaci slabe te kako se obilno i snažno sve više približavamo Bogu. Vanjska je djelatnost dobra, ali je bez dvojbe od drugorazredne važnosti u odnosu na nutarnji život, sábranost, molitvu, na život naše osobne ljubavi prema Bogu. Jedino preko molitve moguće je doseći ideal sv. Augustina: "Ljubav prema Bogu sve do bescijenja sebe samoga", i to ne samo zamišljenog, nego i stvarnog bescijenja, tako da sve bolje upoznavajući sebe, svoju ništavnost i svoje slabosti, možemo zaista obescijeniti sami sebe i željeti da se drugi prema nama odnose onako kako zaslužujemo.

Do one mjere do koje ćemo sve više težiti k božanskoj ljubavi, moći ćemo i druge zapaliti sličnom ljubavlju.

Molimo da nam otac Kolbe nadahnjuje poglede ispunjene brižnošću u prihvaćanju bolesnika i ohrabrenje napaćenih, naviještajući Isusa, izvor života i nade.

"A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjati nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni" (Iv 4,14).

Potaknut Isusovim primjerom, o kojemu je zapisao: "I obilazio je Isus svom Galilejom naučavajući po njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu" (Mt 4,23), sveti je Maksimilijan posjećivao bolesnike, brinuo se o njima, molio za njih. Sam je zapisao: "Bolesnik mi se iznenada obratio i rekao mi:

- Velečasni, a da prijedemo na stvar?

- Dakle, želite se ispovjediti? – upitao sam.

Kao odgovor iz njegovih se grudi vinuo gorki plač... Trajalo je to dobar trenutak...

Kad se smirio, pristupio je ispovjedi.

Nakon što je primio popudbinu i posljednju pomast, bolesnik me u znak zahvalnosti zagrlio i poljubio. Usprkos zarazi, rado sam mu primio taj poljubac mira.

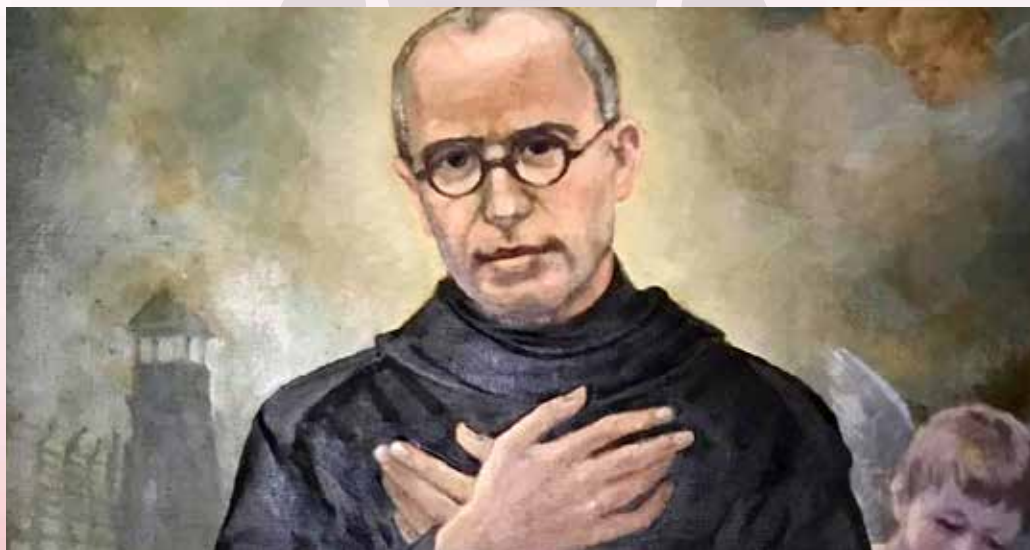
- Slava Bezgrešnoj za tu pobjedu!!!

...

Postrance je ležao i drugi bolesnik. Rekli su mi u bolnici da i za njim smrt pruža ruku. On ipak o ispovijedi

nije ni razmišljao. Preporučio sam i njega Bezgrešnoj po zagovoru nedavno beatificirane bl. Terezije od Djeteta Isusa. Drugi sam dan došao kao u posjet prvom bolesniku, a zapravo poradi drugoga. Sjeo sam uz prvoga, i zatim zamolio njegovateljicu da upita drugog bolesnika želi li možda iskoristiti moju prisutnost. Bolesnik me nije ni primijetio. Odgovorio je nestrpljivo: Liječnik kaže da ću za tjedan dana ozdraviti, a dosadujete mi sa svećenikom. Ne obraćajući pozornost na njegovo raspoloženje, počeo sam razgovarati s njim i sjeo uz njega. Videći da uporno odbacuje ispovijed, izvadio sam naš "metak", tj. Čudotvornu medaljicu. Bolesnik me upitao: Što je to? Objasnio sam mu ukratko. Poljubio ju je i dopustio da mu je stavim oko vrata i... počela je ispovijed. Neka je vječna hvala Bezgrešnoj za tako dobrohotnu i ljubaznu pobjedu" (SK 978).

Dok susrećemo bolesne i nemoćne, dok im pomažemo, molimo sv. Maksimilijana M. Kolbea zagovor za njih i za sve koji su u potrebi. Neka nas on nadahnjuje u ljubavi prema bližnjima do darivanja vlastita života za njih, vjerojatno ne na njegov način, ali potpuno i predano, s ljubavlju se brinimo o bolesnicima.

Korizma je milosno vrijeme za naše preobraženje prema mjeri ljubavi i solidarnosti kako nas uči sv. Maksimilijan.

"Mjera ljubavi je ljubav bez mjere"; sv. Franjo Saleški

"Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje" (Iv 15,13).

Nastojmo živjeti korizmeno vrijeme prema riječima zapisanim u Evanđelju i poticajima sv. Maksimilijana: "'Krotim svoje tijelo i zarobljavam da sâm ne budem isključen pošto sam drugima propovijedao' (1 Kor 9, 27). Mnogi bi se i danas rado odrekli bilo kakvog vida pokore, jer današnji zarobljeni svijet traži sreću u prolaznim, osjetilnim, a često i u grešnim zadovoljstvima. Međutim, pokora nije samo isključiva povlastica sv. Pavla ili "pogreška" vjernika srednjovjekovlja, nego obveza i to *stroga obveza svih*, jer nitko nije bez grijeha. I nisu samo vjernici srednjega vijeka počeli "činiti krivo", nego su i vjernici iz prvih stoljeća Crkve, poslušni Kristovim naredbama, ujamiliivali svoje tijelo.

I Krist Gospodin je postio 40 dana u pustinji i naredio vršiti pokoru pod prijetnjom propasti: 'Ako se ne obratite, svi ćete tako propasti' (Lk 13, 5). Sveti Petar u hramu poučava ovako: 'Pokajte se dakle i obratite

da se izbrišu grijesi vaši' (Dj 3, 19). Prvi su kršćani također vršili pokorničke čine, a bila im je poznata i Korizma...

...

Svaki dakle koji se želi spasiti, mora činiti pokoru. Sveta Crkva ne može u potpunosti ukinuti pokoru, i snagom svoje vlasti koju je dobila od Krista Gospodina određuje način vršenja pokore ovisno o mjestu i vremenu. Jedno od sredstava pokore je i *Korizma*... Mi, članovi *Vojske Bezgrešne*, to više smo pozvani postiti (prema mogućnostima) jer pokora je snaga koja zajedno s molitvom zaslužuje Božje milosti, čisti duše, raspaljuje ih ljubavlju prema Bogu i bližnjima i osvaja duše za Boga po Bezgrešnoj" (SK 936).

"Pokora može biti unutarnja i izvanjska. Izvanjska: odricanje od hrane, spavanja i mrtvenje tijela. Pokora nije isto što i uzdržljivost, jer se kod pokore odričemo čak i onoga što je dolično i dopušteno" (SK 841).

"Ne propusti nijednu mogućnost širiti Kraljevstvo Bezgrešne primjerom, molitvom, trpljenjem (pokorom), riječju, perom itd. Ljubav prema Bezgrešnoj svjedoči djelom. Predanje i djelovanje" (SK 860).

Neka radost Uskrsloga ispunjava naše srce i čini nas svjedocima Njegove ljubavi.

"I ušavši u grob ugledaju mladića zaognuta bijelom haljinom gdje sjedi zdesna. I preplaše se. A on će im: 'Ne plašite se! Isusa tražite, Nazarećanina, Raspetoga? Uskrsnu! Nije ovdje! Evo mjesta kamo ga položiliše" (Mk 16, 5-7).

Živimo svoje živote bez straha, u svjetlu Života koje je pobijedilo mrak noći ne samo onoga uskrsnog jutra već svakoga jutra. U toj radosti s Uskrslim razmatrajmo riječi našega sveca i budimo svjedoci Njegove ljubavi prema nama: "Proljeće. Sve se zeleni. Uz kip Bezgrešne procvjetala je breskva. Slušamo radosne pjesme o Uskrsu koji, prema riječima sv. Pavla, čini temelj naše vjere u Isusa Krista [usp. 1 Kor 15, 14-25]. Krist je uskrsnuo – ponavljaju toga dana tisuće usta. "I mi ćemo uskrsnuti" – tako pjeva jedna od uskrsnih pjesama, ali ne samo nakon smrti. Crkva poziva na "uskrsnuće" svake godine po uskrsnoj sv. ispovijedi.

Mi redovnici to više trebamo "uskrsnuti". Kad bi netko bio toliko nesretan i duhovno umro, makar mu sotona govorio da nikad neće uskrsnuti, dovoljno mu je iskreno se obratiti Posrednici svih milosti – Bezgrešnoj. I ne samo što će zadobiti milost uskrsnuća nego će postići i visok, vrlo visak stupanj svetosti.

Što se netko više s njom sjedini, to će obilnije crpiti milost spoznaje i predane ljubavi prema Bogu, koji je iz ljubavi prema nama pošao i na križ" (SK 1144).

"Uzdajmo se, uzdajmo bezgranično u Gospodina po Bezgrešnoj. Trudimo se koliko nam razum i snaga dopuštaju, u miru, s potpunim pouzdanjem u Bezgrešnu staviti Božju volju iznad svoje. Tada će nam križevi postati, kao što bi trebalo i biti, stepenice koje vode k sreći uskrsnuća u nebu" (SK 1082).

"Gorjeti ljubavlju prema Bezgrešnoj, raspaljivati je u svom srcu, dijeliti taj žar s drugima oko sebe; zapaliti njime sve duše i svaku pojedinačno, koje jesu i koje će biti, i ražarivati taj žar ljubavi u sebi i u čitavom svijetu, sve snažnije i snažnije, bez granica – to je naš cilj. Sve drugo samo su sredstva" (SK 1192).

Sam primjer Bezgrešne potiče nas da budemo u ovome svijetu živi znak plodova Duha Svetoga.

"Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrotu, vjernost, blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona. Koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama" (Gal 5,22-24).

Marija je učiteljica osluškivanja Duha Svetoga, učiteljica osluškivanja Božjega glasa, učiteljica iščekivanja lahora Duha u našim srcima i životima. Učimo od Nje i s Njom kako umnažati plodove Duha Svetoga u svojem životu. Kao članovi Vojske Bezgrešne težimo što prije ostvariti cilj Vojske Bezgrešne, tj. osvojiti čitav svijet i svaku dušu pojedinačno, koja jest ili će biti do konca svijeta, za Bezgrešnu, a po njoj za Presveto Srce Isusovo. I trudimo se bdjeti da nitko s nijedne duše ne skine stijeg Bezgrešne, trudimo se neprestano u dušama produbljivati ljubav prema Bezgrešnoj, stezati vez ljubavi između Nje i duša, kako bi postali jedno s Njom, Njom samom, kako bi Ona sama živjela i ljubila (djelovala) u nama i po nama, članovima VB. – Budući da je Ona Isusova, Božja, tako će i svaka duša po Njoj i u Njoj postati Isusova, Božja, odnosno na puno savršeniji način nego bez Nje, ako je to uopće i moguće. – Tada će duše uzljubiti Presveto Srce Isusovo tako kako ga dotada nisu ljubile, jer će poput Nje uroniti u otajstvo ljubavi: križa, euharistije, kao što nikada do tada nisu uronile. – Ljubav Božja zapalit će po Njoj svijet i sažeći ga i nastupit će "uznesenje" duša iz ljubavi. U tome te potiče i sv. Maksimilijan: "Prepuštaj se svakoga dana više u ruke Isusa i Bezgrešne! Neka te ne obeshrabre protivštine i poteškoće, već prepusti sve Bezgrešnoj. Ona može sve, i učinit će ono što želi. Ne propuštaj niti jednu priliku za širenje Kraljevstva Bezgrešne u dušama, te, po njemu, Kraljevstva Srca Isusova: perom, riječju, primjerom, trpljenjem, poniženjima, itd. Zaboravi sebe i misli samo na osvajanje srdaca za Bezgrešnu, a time i za Presveto Srce Isusovo, kako bi na taj način sve više udovoljavao tome Božanskomu Srcu.

Ispit savjesti: predanje i djelovanje. Sve mogu u Onome koji mi daje snagu (Fil 4,13), po Bezgrešnoj. Kolika si nadahnuća i kolike milosti propustio? Što bi

bio da si uvijek poslušan? Vrijeme je da se konačno popraviš" (SK 853).

Neka nam Euharistija hrani duh i znakovima milosrđa čini nas nositeljima nade.

"I uze čašu, zahvali i reče: 'Uzмите je i razdijelite među sobom. Jer kažem vam, ne, neću više piti od roda trsova dok kraljevstvo Božje ne dode'. I uze kruh, zahvali, razlomi i dade im govoreći: 'Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen'. Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći: 'Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi koja se za vas proljeva'" (Lk 22, 17-20).

"Euharistija je moć duše" zapisao je sv. Maksimilijan M. Kolbe (859 VII) i ne samo zapisao nego istinski vjerovao i živio od Euharistije. Razmatrati tajnu Euharistije možemo i iz sljedećih njegovih zapisanih riječi: "Plod stalne ljubavi Božje prema Bezgrešnoj je Isus i njegovi mistični udovi, ljudske duše rođene u njemu od Oca i nje (Presvetog Duha). – Otac odvijeka rađa Sina, a Duh Sveti dolazi od Obojice. – Biti sve više njezin, produbljivati pripadnost Njoj, i tako sve slobodnije širiti krila ljubavi, posebno prema Presvetom Srcu Gospodina Isusa i dokazima njegove ljubavi. Krilo Bezgrešne, jasllice, djetinjstvo pod zaštitom i pogledom Bezgrešne, skrovit život u nazaretskom domu, apostolska gorljivost, strpljivost u progonstvima, siromaštvo itd., i smrt na križu, i uskrснуće, i euharistija. – Niepokalanów – nazaretski dom. Otac – Bog Otac, Majka i Gospodarica doma – Bezgrešna, Sin prvorođenac i naš Brat – Brat Gospodin Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Sva mlađa braća trude se nasljedovati starijega u ljubavi i štovanju Boga

i Bezgrešne, zajedničkih roditelja, a od Bezgrešne se uče ljubiti Božanskoga starijeg Brata; Prauzor, Ideal svetosti koji se ustojao sići s neba, utjeloviti u njoj i nastaniti se s nama u Svetohraništu. – Čitav svijet je veliki Niepokalanów, gdje je Bog Otac, Bezgrešna Majka, Gospodin Isus stariji Brat u svetohraništima po svijetu, a mlađa braća – ljudi. – I nebo je Niepokalanów, jer su i tamo taj isti Otac i Majka i stariji Brat s tijelom (SK 1133). O prvome stanovniku Niepokalanówa, Gospodinu, starijem Bratu i Zaručniku duša koji prebiva u euharistiji – da mu bude milo prebivati i djelovati među nama" (SK 1165).

"Presveto Srce Isusovo je Božja ljubav prema ljudima. Njegovo kraljevstvo je vladavina te ljubavi u ljudskim dušama, ljubavi kojom je Gospodin Isus ljubio u jaslicama, čitav svoj život, i na križu, i u euharistiji, i na dan kad nam je svoju Majku dao za majku, hoteli ražariti u ljudskim srcima ljubav prema njoj. Ucjepljenje i rast slave Bezgrešne, osvajanje duša za nju, to znači osvajanje duša za Isusovu Majku koja dušama daje Isusovo kraljevstvo. (SK 1197).

•••

Sv. Maksimilijan promatrajući teške prilike u društvu svoga vremena je rekao: "Bezgrešna, sigurno pobjeđuje! Samo, a to je Božji plan i volja, ne pobjeđuje sama. Darivanje, potpuno predanje bez pridržaja je hod u svetosti. Svetost, dakle, nije raskoš, nije povlastica pojedinca, ona je potreba ljudske naravi, našega razvoja, prvi uvjet i cilj našega poziva."

Poštovani vojnici i apostoli Bezgrešne! Budimo hrabri na braniku vjere u živoga Boga. Razmatrajmo riječi sv. Maksimilijana M. Kolbea, slušajmo njegove poticaje i odgovorimo na njih molitvom i svjedočanstvom života. Budimo spremni na molitvu i žrtvu, uz milosni sakramentalni život, prinoseći sebe za spasenje duša, za obraćenje neprijatelja Boga i čovjeka i otvoreni Bezgrešnom srcu Blažene Djevice Marije. Svjesni smo danas da se bježi boj za obranu čovjekova života i njegova dostojanstva, za Kraljevstvo nebesko, ne oružjem i sabljom, već molitvom krunice i žrtvom uz Čudotvornu medaljicu, dara Bezgrešne.

POSVETNA MOLITVA BEZGREŠNOJ

Bezgrešna Djevice
Majko Crkve
i Majko moja, Marijo,
povjeravam Ti svega sebe,
prihvaćajući radosno
iz ruku Tvoga sina
nacrt milosti
koji je meni odvijeka
namijenio nebeski Otac.

Daj da poučljiv
djelovanju Duha
postanem djelatno sredstvo
za izgradnju Kraljevstva,
u vjernosti primljena poziva,
u zajedništvu
sa svom svojom braćom,
osobito najsiromašnijom
i najpotrebnijom praštanja.

Zato Ti, Marijo,
prikazujem molitve,
djela i žrtve ovoga dana.